UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

7
ЧЕРВНЯ
Число
No 23

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLV VOL. XLV

JUNE 7, 1973

З НАГОДИ РАДІСНОГО ЮВІЛЕЮ 25-РІЧЧЯ ВЛАДИЧИХ СВЯЧЕНЬ, ЩО БУДУТЬ ВІДЗНАЧЕНІ СВЯТОЧНО В ДНІ 17 ЧЕРВНЯ РЕДАКЦІЯ, КЕРІВНИЦТВО ТА ПРАЦІВНИКИ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" ЩИРО ВІТАЮТЬ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ВЛАДИКУ КИР АНДРЕЯ (РОБОРЕЦЬКОГО) ІЗ ЮГО НЕБУДЕННИМ ЮВІЛЕЄМ ТА БАЖАЮТЬ ЙОМУ ЩЕДРОГО БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ ТА ДАЛЬШИХ УСПІХІВ У ПРАЦІ НАД РОЗБУДОВОЮ ЄПАРХІЇ ДЛЯ ДОБРА ПОВІРЕНИХ ЙОГО ОПІЦІ БЕЗСМЕРТНИХ ДУШ, ДАЛЬШОГО РОСТУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ ТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО!

РОЗБИВСЯ СОВЄТСЬКИЙ ЛІТАК

Від кількох років СССР робив велику рекламу для свого нового надзвукового пасажирського літака ТУ-144, який міг перевезти з небувалою скорістю понад 1,000 миль на годину понад 300 пасажирів. Одночасно із совєтськими конструкторами працювали над будовою надзвукового літака теж англійські та французькі інженери, що збудували надзвуковий літак „Кон корд", який теж ще не є в комерційному вжитку. Американці занехали будову свого надзвукового літака з уваги на великі кошти будови літака та небезпеку шкід, що літак може вчинити під час лету. Совєтський уряд вже пропонував різним летунським лініям купно того літака, що, перший у світі, мав перевозити рекордове число пасажирів з рекордовою скорістю. Для тої цілі СССР вислав свій літак на летунську виставку в Парижі, де літак мали показати представникам летунських ліній цілого світу та зацікавленим глядачам. Тимчасом, замість, слави та розголосу, сталася прикра летунська катастрофа. При приземлюванню на площі виставки, в приявности понад 300,000 глядачів, в літаку наступив вибух, літак розірвався на двоє й впав на землю й згорів до тла, а з ним і 15 осіб, залоги, що була в літаку. Між жертвами катастрофи є пілот М. Козлов, совєтський директор від пробних польотів В. Бендеров, другий пілот та летунський інженер та решта обслуги літака. Причини катастрофи досі не устійнено, хоч і совєтські й французькі фахівці ведуть слідство. Загально вважають, що літак ще не був готовий до звичайних польотів й треба було ще випробовувати мотори та видержливість самого літака на велику скорість, з якою той літак мав летіти. Очевидно, що, покищо, продажа та користування новим совєтським надзвуковим літаком відкладені на довший час.

Зустріч президентів США та Франції

В Рейкявік, у Ісляндії, зустрінулися минулого тижня президент США Р. Ніксон та президент Франції Дж. Помпідоу, що обговорювали справи, в яких зацікавлені обі країни. В офіційному комунікаті з розмов сказано, що розмови були „дуже успішні". Оба президенти вправді не знайшли протягом дводенних переговорів спільної мови в справі торгівлі та монетарної реформи, але зате устійнили правильник, як, на будуче, ладнати справи держав Атлянтійського пакту. Незабаром мають зібратися представники 16 держав, що належать до Атлянтійського пакту на наради, на яких будуть обговорювані справи грошевої реформи, торгівлі та оборони в рямцях дотеперішних форм.

Коротки вістки

* **Промислове містечко** Гінтон, положене 250 миль на захід від Едмонтону, матиме незабаром летовище, на якому зможуть приземлюватися реактивні пасажирські літаки.

* **В Британській** Колюмбії продано 90,000 — 7,500 тузинів яєць з Манітоби по 9 центів на тузині дешевше, як коштують яйця в Бр. К. Передше уряд Британської Колюмбії казав сконфіскувати 55,000 манітобських яєць, щоб не збивати цін на яйця з Бр. К.

* **Прем'єр П. Трюдо** доручив перевести суворе слідство, в який спосіб вдістаються державні таємниці до відома преси та хто з урядників федерального уряду їх подає до відома преси.

* **Між 1 січня** та 13 травня втікло з канадських тюрем 68 в'язнів, в тому 10 в'язнів з найбільш певних тюрем. Досі не зловлено 20 втікачів.

* **Канадська державна** телевізія Сі-Бі-Сі втратила би річного прибутку бодай 100 мільйонів долярів, якщо їй заборонили подавати платні оголошення на телевізії.

* **До Ню Йорку виїхав** новий совєтський люксусовий пасажирський корабель М. Лермонтов, що може перевозити 700 пасажирів. На кораблі були лише 45 совєтських подорожних, а ще деяка кількість мала вісти по дорозі в Західній Европі. Лермонтов буде возити постійно пасажирів між Ню Йорком та Ленінградом.

* **12 квітня ц.р. минуло 65** років від атентату Мирослава Січинського на австрійського намісника графа Потоцького, який діяв на шкоду українців. Січинський, який став у США комуністом, має тепер 80 років і живе в старечому домі поблизу Дітройту.

* **Цього року прибуло до** Ізраїля 10,740 іммігрантів із різних країн. З того 290 залишили Ізраїль й виїхали до інших країн, бо їм не подобалися життєві умовини в Ізраїлі.

* **В комуністичному** Китаї постійно будують підземні сховища — для захорон перед бомбами. Китай ці бояться війни з СССР, який може кидати на Китай атомні бомби й тому забезпечуються заздалегідь сховищами.

* **В Парижі поліція** задержала для переслухання совєтського військового аташе полковника Євгена Миронкіна, який забрав із летунської вистави в Парижі частину устаткування для повітряної оборони. Тому, що фірма, яка виставляла це устаткування, не внесла скарги про крадіж, Миронкіна, після переслухання та звороту краденого устаткування, звільнено.

* **Югославянського** президента Бр. Тіта відвідав перський шах Реза Паглеві й обговорював із ним можливість побудови проводу для достави нафтової ропи з Персії до Югославянських портів, звідки її забирали би окремі судна для перевозу до европейських країн.

* **В квітні відвідало** Ізраїль 83,400 туристів та прочан з усього світу. В травні, коли Ізраїль відзначував 25-річчя свого існування, було в Ізраїлі ще більше туристів.

* **Ісляндія викинула** англійського дипломатичного представника М. Елліота за те, що він мав поширювати відомості про рухи ісляндських воєнних суден.

* **Минулого тижня** вартість американського долара знову обнизилася й на світових біржах одна унція золота коштувала 113.25 долярів, найбільше в минулих кількох місяцях.

* **В стейті Мішіген помер** 43-річний Д. Кімінські, який від 1968 р. жив із переціпленим чужим серцем. Він був 99-им пацієнтом, якому перещіплено чуже серце.

* **Американська розвідка** повідомила, що СССР замінює дотеперішні ракетні атомні бомби новими, далеко потужнішими бомбами, із трьома атомними головками.

* **Англія переводитиме** підземні зриви атомних бомб в стейті Невада в США. Між США та Англією є умова відносно взаємної допомоги в атомних дослідах.

* **В Індії розбився** пасажирський реактивний літак. Наслідком катастрофи згинуло 48 осіб. В другій літаковій катастрофі в Бразилії згинуло 23 особи.

Відвідини Верховного Архиєпископа в парляменті

ПРИЙНЯТТЯ НА ПОШАНУ УКРАЇНСЬКОГО КАРДИНАЛА

Минулого тижня Верховний Архиєпископ Йосиф по бував у товаристві Преосвященного Ізидора, Торонт ського єпископа та Преосвященного Кир Ніла в Оттаві куди приїхав у понеділок, 28 травня. На летовищі в Оттаві привітав Верховного Архиєпископа Апостольський пронунц і й дель Местрі, сенатор П. Юзик та українське духовенство й миряни. Після короткого привітання, Верховний Архиєпископ поїхав до резиденції Апостольського Нунція, якого гостем він був у часі побуту в Оттаві.

В понеділок вечером відбулося в гостинному домі федерального уряду прийняття на пошану Верховного Архиєпископа, що в ньому взяли участь, кромі обох наших Владик, сенатор д-р П. Юзик, федеральний міністер для справ багатокультурности Ст. Гайдаш, міністер для справ двокультурности, особистий секретар прем'єра П. Трюда та інші державні достойники.

В вівторок, 29 травня Архиєпископ відвідав державний музей, а вечером відслужив Архиєрейський Молебень в церкві св. Івана Хрестителя в Оттаві, після якого відбувся бенкет на пошану Верховного Архиєпископа, що на ньому, крім обох Владик, був теж Апостольський про-нунцій дель Местрі та численні українські громадяне в Оттаві.

В середу в полудне відбувся в парляментарній гостинниці, призначеній для принимання чужоземних гостей, обід на пошану верховного Архиєпископа, на якому, кромі Владик, був сенатор проф. д-р П. Юзик та всі українські посли.

Пополудні того дня Верховний Архиєпископ прибув до федерального парляменту, де його від імені парляменту, привітав консервативний посол з Атабаски д-р П. Євчук, підкреслюючи його страждання в совєтських каторгах. Приявні в парляменті посли двічі переривали промову д-ра Євчука грімкими оплесками, висказуючи подив і признання українському Кардиналові за його мужну поставу та витревалість. Відвідини Верховного Архиєпископа в федеральному парляменті та привіт д-ра Євчука вписано в книгу засідань сенату (Генсард).

Посол д-р П. Євчук є предбачений провідни к о м опозиції Р. Стенфілдом на міністра для справ багатокультурности, якщо консервати прийшли до влади й тому він був речником федерального парляменту, який вітав Верховного Архиєпископа в парляменті.

В часі побуту в Оттаві Верховний Архиєпи с к о п склав візиту спікерові Сенату та відвідав кол. прем'єра Дж. Діфенбейкера, з яким відбув довшу розмову.

Після відвідин в Оттаві, Верховний Архиєпис к о п повернувся до Торон т а, звідки, по кількох днях, поїхав докінчувати відвідини українських осередків у США.

ГРЕЦІЮ ПРОГОЛОСИЛИ РЕСПУБЛІКОЮ

Грецький військовий диктатор Дж. Пападопулос проголосив минулого тижня Грецію республікою. Безпосередньою причиною проголошення була мабуть спроба двох грецьких адміралів у стані спочинку та старшин-моряків вчинити в Греції переворот, скинути теперішній військовий диктаторський уряд та покликати до Греції короля Константина, що від п'ять і пів року перебуває зі своєю родиною на вигнанні в Італії. Переворот не вдався, а поліція арештувала понад 40 морських старшин та одного адмірала, що були замішані в підготовку перевороту. Всі арештовані стануть перед воєнним судом.

Король Константин та його приклонники в цілому світі висловили обурення й протест з приводу позбавлення короля Константина престолу та проголошення Греції республікою. У відповідь на те теперішній грецький уряд загрозив, що сконфіскує приватне майно короля Константина, яке складається з величавої палати Татой з великими посілостями, що їх закупив предок Константина в 1871 р., та палати на острові Корфу. В обох палатах є вартісні збірки мистецьких картин та пам'яткових різьб.

ВСЕ ДОРОЖЧАЄ

В 1970 р. торонтська комісія для справ транспорту закупила 88 вагонів для підземної залізниці за ціну 15 і пів мільйона долярів. Цього року за 88 таких самих вагонів торонтська комісія мусить заплатити 25 і пів мільйона долярів. Причинилися до того інфляція за зріст заробітних платень робітників.

ПРИГОТОВЛЯТЬ ЧЕРГОВИЙ ПРОЦЕС ПРОТИ ЖИДІВ

Американські журналісти в Москві дістали зі столиці Білоруси Мінськ а вістку, що там підготовляють процес проти 98 жидів, між ними кількох кол. високих старшин совєтської армії. Всім їм закидають „протидержавну діяльність шляхом поширювання сіоністичної літератури". За вісткою, що її дістали американські журналісти, слід чі політичної поліції КГБ в часі переслухань вживали „професійних провокацій шантажу, погроз і застрашування", щоб змусити свідків до таких зізнань, які були поліції потрібні.

ПОМИНКИ

НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 10 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 17 червня, о год. 2-ій пополудні.

США і СССР торгують

У США перебуває від 10 травня заступник совєтського міністра торгівлі В. Альхімов, який веде переговори із американськими компаніями в справі поширення американсько-совєтської торгівлі. Покищо, Альхімов підписав із США умову на доставу із СССР до США природних добрив на загальну суму вісім мільйонів долярів протягом найближчих 20 років. Американські банки позичать совєтському урядові 180 мільйонів долярів на закупно матеріялів та устаткування для побудови фабрики штучних добрив й допоможуть її побудувати, а відтак закуповуватимуть у СССР, протягом 20 років штучні добрива на загальну суму 200 мільйонів долярів річно. Формально умову підписало керівництво американської „Окцідентакц петролеум корпорейшен". То найбільша досі торговельна умова між США та СССР в історії.

Совєтський торговельний представник Альхімов веде тепер переговори в справі достави совєтського природного газу до СССР. Формально умову підпише секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, як відвідає США в місяці липні ц.р.

Зросли прибутки фармерів

В минулому році канадські фармери дістали за свої продукти 2.13 мільярдів долярів, на 43% більше, як вони дістали 1971 р., коли їм виплачено за їхні продукти 1.49 мільярдів долярів. В 1972 р. за збіжжя дістали: Алберта 363 мільйони долярів (у 1971: 284 мільйони долярів), Саскачеван: 649 мільйонів долярів (у 1971: 397 мільйонів долярів), Манітоба: 225 мільйонів долярів (у 1971: 137.6 мільйонів долярів), Британська Колюмбія: 84.9 мільйонів долярів (у 1971: 76.4 мільйонів долярів).

Протягом перших трьох місяців цього року зросли к о ш т и фармування на 6.1%, а ціна на продукованні фармерами харчові продукти на 3.5%. Зросли теж ціни, на тваринний корм на 18%, а на насіннє збіжжя на 31.1%.

Не буде смертної кари

Після довгої й завзятої дискусії в федеральному парляменті, більшість послів, які голосували не за партійною приналежністю, а за голосом совісти, заявилася за завішенням смерт тної кари за більшість злочинів на дальших п'ять років. За деякі злочини, а саме вбивство поліцистів у часі служби та в'язничих сторожів, злочинці повинні бути покарані смертю, якщо суд їх засудить до смертної кари. Очевидно, федеральний уряд може й далі замінювати смертну кару на досмертну тюрму.

АМАЛЬРІКА НЕ ЗВІЛЬНИЛИ

Перед трьома роками совєтський суд засудив був російського письменн и к о А. Амальріка на три роки важкої тюрми за книжку: „Чи СССР доживе до 1980 року". Три роки тюрми відбув Амальрік в тюрмі Магадані на Сибірі. Коли його дружина зателефонувала до управи тюрми, чи Амальрік уже звільнений, їй відповіли, що його „притримано у зв'язку з іншою справою.

Дальша чистка в СССР

В Києві виходить журнал „Всесвіт", в якому друкуються твори закордонних письменників в українському перекладі. Після чистки в редакціях інших журналів, прийшла черга й на „Всесвіт", що його видає Спілка письменників УРСР. З редакції усунено А. Білецького, який є спеціялістом для грецької та латинської мови й видав досі понад 100 праць українською й російською мовою. Кромі нього усунено з редакції М. Лукаша, який є найвидатнішим українським перекладачем творів світової літератури та Тетяну Якимович, яка є професором західніх літератур у Київському університеті. Всіх вищезгаданих усунено з редакції „Всесвіту" без подання причин.

Одночасно викинено з членів Спілки письменників України О. Бердника, якому закидають „антирадянські вчинки і відступ від принципів і завдань, сформульованих у статуті Спілки". Бердника вже передтим обвинувачували в „ідеалістичних поглядах". Насправді всіх їх позбавлено праці тому, що вони не схвалюють теперішнього промосковського курсу, який проводять московські намісники в Україні.

Збільшено позички для фармерів

Канадський сенатськ и й комітет для справ рільництва ухвалив поправку до закону про позички для фармерів, на основі якої фармери зможуть дістати позичку до висоти 40,000 долярів для розбудови чи поправи фармів. Досі фармери могли дістати позичку в сумі найбільше 25,000 долярів. Тепер федеральний уряд гарантує позички для фармерів до висоти загальної суми 1.2 мільярда долярів. Давніше уряд призначив був на позички для фармерів усього 328 мільйонів долярів.

Президент Канадськ о ї рільничої федерації Ш. Муиро домагався від комітету, щоб той підвищив суму позички для одного фармера до 50,000 долярів, одначе члени комісії сказали, що вони не є проти пропонованої підвишки, але то може відкласти справи фармерських позичок на довший час, а вони хотіли би, щоб фармери могли чимскорше з тих позичок користати.

Індійський прем'єр у Канаді

В другій половині червня прибуде на відвідини до Канади індійський прем'єр Індіра Ґанді. Вона буде 17-20 червня в Оттаві, Торонто та Ніягара Фаллс, а відтак відвідає Монреал, Калгари, Вікторію та Ванкувер.

ЗШЕСТЯ СВЯТОГО ДУХА

17 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 3

У ті дні, коли кінчилися дні П'ятдесятниці, були всі разом на тім самім місці. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче вогненні і осів над кожним з них.

І наповнилися всі Духом Святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух давав промовляти.

А перебували в Єрусалимі юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Коли ж повстав той голос, зійшлося множество і стривожилося, бо кожний з них чув, що вони його мовою говорять.

І дивувалися всі та чудувалися, кажучи: Чи не всі ті, що говорять, є з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас нашу мову, в якій родилися? Партяни і мідяни і еламіти, і що мешкають в Месопотамії, в Юдеї і Капалокії, Понті і Азії, в Фригії і Памфілії, Єгипті і в сторонах Лівії, що коло Киринеї, і захожі римляни, і жиди і нововірці, критяни і араби: ми чули, як вони говорили нашими мовами про великі Божі діла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 27

В останній великий день свята Ісус стояв і кликав кажучи: „Хто жажде, нехай прийде до мене й п'є! Хто вірує в мене, як каже Писання, ріки живої води потечуть з його нутра".

Це ж сказав він про Духа, що мали прийняти віруючі в нього, ще бо не було Духа Святого, бо не був ще прославлений Ісус.

Багато ж з народу, почувши те слово, говорили: „Цей справді пророк!"

Інші казали: „Це Христос!", а другі говорили: „Хіба ж з Галилеї прийде Христос? Чи ж не каже Писання, що з Давидового роду й з Вифлеєма села, відкіля був Давид, прийде Христос?"

Так постав роздор у народі через нього.

Деякі ж з них хотіли схопити його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли, отже, слуги до первосвященників і фарисеїв, а ті казали їм: „Чому не привели його?"

Відповіли слуги: „Ніколи так не говорив чоловік, як цей чоловік!" А фарисеї відповіли їм: „Чи й вас затуманено? Хіба хто з старшин увірував у нього або хто з фарисеїв? Але цей народ, що не знає закону, — проклятий він".

Каже один з них до них, Никодим, той, що вночі приходив до нього: „Хіба судить Закон наш чоловіка, поки вислухає його перше й дізнається, що він робить?"

Відповіли вони і сказали: „Чи й ти з Галилеї? прослідн й побач, що не буває пророк з Галилеї".

І знов говорив їм Ісус, кажучи: „Я світло для світу: хто йде за мною, той не ходить у темряві, а матиме світло життя".

З'їзд УХР у Франції

„То був чи не найкращий з'їзд із усіх дотеперішніх" — так оцінював з'їзд голова Українського Християнського Руху (УХР) п. інж. И. Мельникович. З'їзд УХР відбувся в Парижі в днях 17-18 березня ц.р.

З'їзд відбувся разом із з'їздом для створення Т-ва Українських мирян за Патріярхальний устрій Української Католицької Церкви у Франції.

Членство УХР-уху брало дуже визначну участь при створенні Т-ва, якого головою став — голова УХР-уху — п. інж. Мельникович.

На з'їзді ствердженo, що УХРух є об'єднуючим чинником життя українців на території Франції. Основним завданням УХР-у є: бути динамічним осередком, що ініціює різні почини, але одночасно вносити скрізь ідею „чесної гри" та злагіднювати напруження, які в громадянстві завжди існують. Делегати УХР-у твердо обстоювали засаду, щоб у Т-ві за Патріярхальний устрій було місце для кожного.

Приявні теплими оплесками виявили свою солідарність із таким поставленням справи, що „нам до єдности іти не на словах, але на ділі".

На закінчення з'їзду дуже торжественно відсвяткова но 80-річчя з дня народин голови УХР і Т-ва за Патріярхальний устрій нашої Церкви, п. інж. И. Мельниковича.

ЛІТНІЙ ТАБІР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Літній табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман (50 миль на захід від Едмонтону при шляху ч. 16), відбудеться, як минулих літ, так і в цьому році від 1-ого до 15-ого липня 1973 р., для хлопців і дівчат у віці від 8 до 14 років життя. Провідними виховницями будуть Сестри Служебниці.

Оплата, як минулого року: $40 — від дитини за 2 тижні;
$ 75 — за двоє дітей від одної родини,
$110.00 за троє дітей від одної родини,
$125.00 за четверо і більше дітей від одної родини.

За ближчими інформаціями та аплікаціями прошу звертатися до директора Табору.

З доручення Преосвященного Владики Кир. Ніла, прохаю Всеч. і ВПреп. Отців Душпастирів нашої Єпархії, це повідомлення подати до відома своїм вірним та вже тепер часто заохочувати їх післати своїх дітей на Єпархіяльний виховно-відпочинковий табір.

о. Б. Снігурович — директор табору
11219 - 58 ст., Едмонтон, Алта.
T5W — 3W4
Тел. 479-3745.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

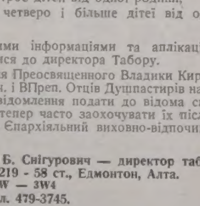

Жадайте даровних ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

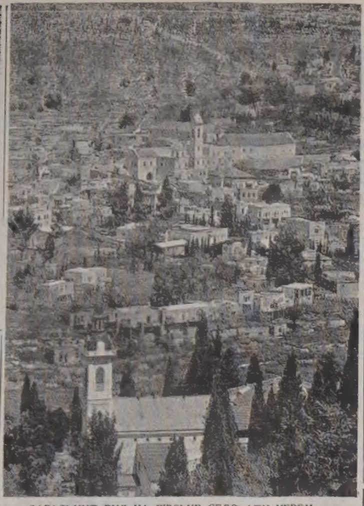

ЗАГАЛЬНИЙ ВИД НА ГІРСЬКЕ СЕЛО АЙН КЕРЕМ — МІСЦЕ РІЗДВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„ВЕЛИЧАЄ ДУША МОЯ ГОСПОДА" (АЙН КЕРЕМ)

Небагато країн світу може похвалитися такою різнорідністю краєвидів, як Свята Земля. Там є і дика Юдейська пустиня із ярами та пропастями, де перед двома роками згинув американський протестанський єпископ, який вибрався в дорогу через пустиню автомобілем-джіпом з дружиною, без провідника й, шукаючи допомоги згинув із спраги та спеки. Там є чудова зелень над Генезаретським озером, де ростуть тропічні дерева й достигають тропічні рослини. В Святій Землі є й бистрі джерела Йордану із чистою, хрустальною водою, що відтак пливе до Мертвого моря й тратить всю свою красу в насиченім сіркою, сіллю та фосфором Мертвому морі. Прикрашують Святу Землю й досить високі, гори, яких деякі верхи вкриті снігом ще й у літі. Гора Переображення Господнього Тавор, що купається через цілий рік у соняшних променях, неначе відбиває ту величню подію Христового Переображення, що на ній відбулася. Тихий чепурний Вифлеєм — місце Христового Різдва та гомінливий, повний руху Назарет-місце, де Христос провів свої молоді роки, кожне із них має щось спеціяльного й щось приваблюючого. Гарний своєю красою та своїми тропічними деревами й Єрихон, але мені чомусь найбільше припало до вподоби невеличке містечко, чи радше село Айн Керем, віддалене прибл. 4 милі від Єрусалиму.

Ця місцевість називається по арабськи Бет Гакерем, а в скороченні Айн Керем, що означає „джерело, що випливає з виноградника". Друга назва, яку цій місцевості дали мабуть хрестоносці є „місцевість св. Івана в горах". Айн Керем лежить у гірській околиці, де горбовата околиця підноситься терасами щораз то вище. Помальовані різними красками стіни хат, кипарисові дерева, вузькі вулиці зі сходами, смагляві живі діти на вулицях та невеликі сірі ослики, що на них араби везуть різні вантажі, нагадують радше якесь італійське містечко, як історичне місце народження св. Івана Хрестителя та зустрічі Божої Матері із Єлисаветою. Ціла околиця Айн Керем потопає в зелені. Горбки вкриті виноградними кущами аж до долини, що тягнеться темно зеленою смугою ген у далечінь, що, здається й кінця їй не видно.

Я був у Айн Керем двічі, один раз сам, лише із моїм водієм тексі Джорджом, який зрештою залишився при в'їзді до села й ладнав якісь свої орудки, а другий раз із цілою групою наших прочан в часі нашої минулої прощі до Святої Землі. Оселя Айн Керем мусить бути дуже давня, бо про неї згадується в старозавітного пророка Єремії. В Новому Завіті Айн Керем вславилося відвідинами Божої Матері в матері св. Івана Хрестителя Єлисавети, про що св. Євангелист Лука пише так: „Тими днями Марія, зібравшися, пустилася швидко в дорогу в гірську околицю, в місто Юди. Увійшла вона в дім Захарії і привітала Єлисавету. І як почула Єлисавета привіт Марії, здригнулася дитина в її лоні, і Єлисавета сповнилася Святим Духом і викликнула голосом сильним: Благословенна ти між жінками й благословен плід лона твого. І звідкіля мені це, що прийшла до мене мати Господа мого? Ось бо, як голос твого привітання залунав у моїх вухах, дитина з радости здригнулась у моїм лоні. Щаслива та, що повірила, бо здійсниться сказане їй від Господа".

І мовила Марія: „Величає душа моя Господа і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм, бо він зглянувся на покору слугині своєї; ось бо від нині ублажатимуть мене всі роди". (Лк. 1, 39-48).

Дальше пише св. Лука, що Марія перебула в Айн Керем у Єлисавети три місяці й після того повернулася до свого дому. (Лк. 1,56).

В Айн Керем народився св. Йоан Хреститель й тут мало місце чудо, яке сталося на його батькові Захарії, який був занімів, як

(закінчення на стор. 3.)

Богослуження: червень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
10. — Гай Прері
17. — Віно
24. — Ройкрафт
(В кожній місцевости празник. Початок о год. 10 рано).

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
10. — Смоки Лейк
17. — Восетна — храм — обід
24. — Смоки Лейк

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
10. — Боннивил (храм) год. 10 рано
17. — Ст. Павль год. 10 рано
18. — Глендон год. 10 рано
24. — Айрон Ривер год. 10.30 рано День матері — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
17. — Едсон год. 10.00 Празник; по відправі поминки на місц. цвинтарі
24. — Менлі год. 10.30
1 липня — Черґіл год. 10 Празник

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
10. Зіслання Святого Духа — Ст. Майкел год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа.
17. Зіслання Святого Духа — Восток св. Михаїла (храм), год. 9 Всенічне, 10 Сл. Божа
18. Пресв. Тройці — Делф (храм) год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа
24. нед. і Різдво св. Івана Хрестителя — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
10. — Голден, співана год. 10.30 рано (празник)
17. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30 рано
24. — Голден год. 8.30; Дейзіленд год. 10.30 рано

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
10. — Атабаска 10
17. — Бойл 10, Празник
18. — Просперіті 10, Празник
24. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
10. — Ллойдминстер 10.30 (Празник
11. — Мирнам
17. — Файделиті 10.30
24. — Моркемб 10.30 (Празник)
29. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
17. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Празник)
24. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
10. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
17. — Гей Лейк 10.30
24. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
10. — Редвотер 9; Федора 10.30
11. — Редвотер 9
17. — Редвотер 10.30
24. — Редвотер 9; Вог 10.30
29. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
10. — Ренфурлі 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
18. — Іннісфрі Х ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
10. Сшестя Св. Духа — Вилна (храм) нов. стиль.
17. — Стрий (Сшестя Св. Д. ст. стиль)
18. — Пресв. Тройці — Спедден (храм).
24. — Крейґенд

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
10. — Дервент 8.30; Вермиліон 10.30
17. — Дервент 10.00 (Празник Св. Духа)
18. — Нортерн Велі 10.30
24. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 (Празник Пр. Евхаристії)

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
10. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Пеллі 10.30 рано співана Сл. Божа.
16. — Арран-місто 10.00 рано співана Сл. Божа й Парастас: год. 7.00 вечір Велика Вечірня з Литією. Свята сповідь.
17. — Пеллі 8.30 рано Сл. Божа; Арран-місто 10.30 рано співана Сл. Божа. Колінопрек. молитви.
18. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 рано співана Сл. Божа.
2.00 попол. відправа на гробах.
24. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 рано співана Сл. Божа; Арран-місто 2.30 попол. відправа на гробах.
28. четвер — Арран-місто, год. 10.00 рано; Спів. Сл. Божа
30. субота — Пеллі год. 9.00 рано Св. Сповідь, 10.00 Сл. Божа, 7.30 веч.: Вечірня з Литією. Св. Сповідь
1 липня — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Пеллі год. 10.00 Спів. Сл. Божа, Арран-Весна 2.30 попол.: Відправа на гробах

Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером. Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
10. — Норт Батлфорд, в год. 2 попол. на міському цвинтарі
17. Зел. Свята — Саскатун
18. Зел. Пон. — Витків, по відправі парастаси на гробах
24. — Норт Батлфорд; а год. 2.30 в Радісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
10. — Вакав 9; Прудгом 11 і гроби
17. — Вакав 10
18. Пресв. Тройці — Сокаль 10 (празник)
24. — Вакав 9; Борщів 11 (гроби)

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
10. — Кридор год. 2 (о. Губаль)
17. — Орлов год. 2 — Празник (о. Бачинський)

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

10 червня, неділя Св. Отців. Никити
17 червня, неділя Сош. Святого Духа
18 червня, понеділок Святого Духа
24 червня, неділя Всіх Святих. † Вартоломея
28 червня ,четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.

Григоріянський календар

10 червня, неділя Сош. Святого Духа
11 червня, Понеділок Святого Духа
17 червня, неділя Всіх Святих. Мануїла
21 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Т. і Кр. Хр.
24 червня, неділя 2 по Сош., Різдв. Ів. Хрест.
29 червня, п'ятниця Празн. Хр. Чол. Петр. і Павл.
30 червня, субота Состр. Пресв. Богор. † 12 Ап.

ТАЄМНИЦЯ – СКАРБНИЦЯ ВСЬОГО ДОБРА

о. В. Л.

Неділя П'ятдесятниці (Зіслання Святого Духа) Євангелія від св. Івана, 7, 37 — 53 (зач. 27).

1. У великім таїнстві Пресв. Тройці її третя особа, Бог Святий Дух, є ще окремим для себе таїнством.

Бога Отця — творця, впорядчика і володаря світу, людина може бодай недосконалим способом пізнати, йдучи за слідами, що їх невидимий Творець залишив по собі у видимому світі. Земні суходоли і безкраї океани, земля внизу і небозвід вгорі, повідають славу Бога, Отця і Творця: Його всемогучість, мудрість і доброту. Поети у своїх віршах, а вчені природники у своїх творах величають ту славу Бога Отця, що її звичайна людина теж розгадує і подивляє, але висказати не вміє.

Бог Син став людиною і жив на землі як людина між людьми. Люди бачили його славу, славу як Єдинородного від Отця, повне ласки і правди Боже Слово (Ів. 1, 14). Рядки св. Євангелії повідають нам славу Бога Сина: Його всемогучість, мудрість і доброту.

Перша і друга Божі особи відомі нам, наскільки людина може пізнати Бога своїм природним розумом і наскільки сам Бог поміг їй своїм надприродним об'явленням, щоб вона пізнала Бога.

Дві перші Божі особи, Бога Отця і Сина, ми знаємо з двох книг, з відкритої перед нашими очима книги Божої природи і зі св. Євангелії.

Третя Божа особа, Бог Святий Дух, є для нас наче „невідомим Богом". Знаємо тільки, що Святий Дух є Богом, якому належиться однаковий поклін з Отцем і Сином, що Він походить від Отця і Сина, бо це сказано про нього в нашому Символі віри, та що Ісус Христос після свого Вознесення післав Його своїм апостолам як Учителя і Утішителя, чим Він залишився у Христовій Церкві назавжди.

Знаємо, крім того, що Святий Дух два рази з'являвся був в символах: голубки в часі Христового хрещення і вогненних язиків у часі, як сходив на апостолів.

Тільки всього і небагато. Наш розум не говорить нам про Святого Духа нічого, Боже об'явлення мало що.

Чи ми маємо в урочистий празник Зіслання Святого Духа, третій найбільший празник у році, вдоволитися нашим ствердженням: Почитаємо того, кого не знаємо — „невідомого Бога" (Апостольські діяння, 17, 23)?

2. Наші щоденні молитви і всі наші церковні богослужби зачинаються молитвою до Святого Духа „Царю небесний, Утішителю..." На богослужбах празника Зіслання Святого Духа співаємо ту молитву навколішках. Нею ми повинні теж зачинати кожне наше важливіше діло, просити, щоб Святий Дух прийшов до нас, поселився між нами, давав нам життя і всі інші дари, яких Він є скарбницею, щоб хоронити нас від усього, що нас могло б поганити.

Чи Святий Дух, до якого ми так часто і в багатьох справах звертаємося, мав би бути для нас „невідомим Богом"? Ні! Коли простою дорогою не можемо Його пізнати, то треба окружними дорогами старатися відхилити заслону, яка нам його закриває.

Св. Письмо часто говорить про іншого духа, і то способом приступним і вражаюче на нас діючим. Той дух зветься злим духом.

Святий Дух і злий дух — то дві протилежності, такі чи ще більші, ніж інші, що ними послуговуємося в щоденній мові: небо і земля, схід і захід, день і ніч, білий і чорний. Протилежності, хоч які вони далекі від себе, насвітлюють одна другу: одна з них є чимсь зовсім інакшим, чим друга.

Злого духа св. Письмо називає батьком ложі, обманцем, зводителем і спокусником, чоловіковбийником від початку світу (Ів. 8, 44); називає його ворогом, що чоловікові, який посіяв пшеницю, насіває вночі кукіль (Мт. 13, 24 — 26); називає його духом, що робить чоловіка глухим і німим, кидає чоловіка то в огонь, то у воду, щоб його погубити (Мр. 9, 22). Той злий дух вселювався в людей і тяжко їх мучив. Він навіть важився підходити в пустині до Ісуса Христа і тричі спокушувати Його. Св. ап. Петро у своїм листі так нас остерігає перед злим духом: Сторожіть, бо ваш противник, диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи, кого б пожерти; йому спротивляйтеся, сильні вірою (1 Петр. 5, 8 — 9).

Нам робиться моторошно, коли таке чуємо про того ворога нашої душі. Нас огортає дрож перед ним. А водночас нам робиться ясно, ким для нас є Святий Дух і чому ми так часто просимо Його в наших молитвах: Прийди і поселися між нами.

3. Святий Дух — це дух правди, що усуває нам з-перед очей лож і обман, сутінь і сумнів. Він просвічує наші очі, щоб вони бачили речі у їхній дійсній вартості. Він дає нам не тільки вище пізнання, але теж і вище хотіння, надихає нас добрими і шляхетними думками і спомагає нас робити тільки те, що добре і шляхетне.

Святий Дух засіває у нас і довкола нас мир, несе нам потіху у наших турботах і терпіннях, гасить злі пожадання в нашій душі і хоронить її від усього, що могло б її поганити. Він заєдно наглядає, як би нам помогти і довести нас ціло до нашої цілі, до небесного царства, де ми його краще пізнаємо видінням спасенних.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

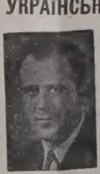

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Папшик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Виступ танцювального ансамблю „Черемош" в Ювілейній авдиторії в Едмонтоні в неділю, 27 травня. На світлині танцюрист Борис Петрів. Допис про виступ на 4-ій сторінці. Фото: Едмонтон Джорнал

Успішна виставка філателії і видань

ОУВФ В САСКАТУНІ

Корисно і вміло започаткувала ЛВУ Саскатуну ювілейну акцію у 25-річчя „Гомону України", влаштовуючи виставку преси і книжкових видань ОУВФ, та, першу в тому місті, виставку філателії О. Кокіля з Едмонтону.

Відкриття виставки відбулось в Клюбі „Дніпро" в суботу, 5 травня 1973 о годині 7.30 вечора. У центрі залі розложено столи з книжковими виданнями ОУВФ, а біля частини західної стіни розложено на столах періодичну пресу й журнали. На столі при вході були книжки і журнали призначені на продаж. Попри всю фронтову і східну стіну залі стояли столи з експонатами філателістики. Не всі вони з браку місця були показані. Ціла виставка була чепурно оформлена з графічно виконаними написами на стінах.

Були там поштові марки України, чужинецькі, релігійні, марки сучасної України, і добра колекція марок УПА, підпільної пошти України, СУМ, Пласту, І-шої Дивізії УНА, капелі Бандуристів, Т. Шевченка, таборової пошти та інші.

Відкрив виставку голова ЛВУ Саскатуну В. Шарко. По привітанні гостей, виступив з коротким словом М. Бойчук, представник „Гомону України" і керівник кольпортажу видань ОУВФ. Про філателістику, її початки й ґенезу та культурне значення для суспільства, говорив д-р М. Небелюк. Від цілої української організованої громади, вітав ЛВУ з нагоди виставки, голова відділу КУК Саскатуну д-р Ст. Дершко.

Філателіст О. Кокіль, активний працівник ОУВФ в Едмонтоні, познайомив приявних зі своєю філателістичною діяльністю. Він розповів, де й коли почав збирати поштові марки, які труднощі приходилось поборювати, якою колекцією він тепер диспонує, як діють зорганізовані українські філателісти у вільному світі, та які є його дальші пляни в цій ділянці. Приявні ставили питання і висловлювали свої думки про філателію та і її значення.

На закінчення виступив гість з Ріджайни, діяч ОУВФ і голова відділу КУК п. В. Сагаш. Він схвалив ініціятиву ЛВУ Саскатуну, висловив свою радість, що говорить у власній хаті ОУВФ і що едмонтонські друзі будують великий дім — Центр молоді. Гратулюючи філателістові О. Кокілеві за його корисну працю, він ширше зупинився над обговоренням видавничої діяльности ОУВФ від часу „Великого ісходу" та заіснування української діяспори, аж по сьогоднішний день. Видавничі зусилля Українського Визвольного Руху, жертва й віддана праця працівників пера, редакторів пера, редакторів і співробітників періодичних пресових органів та книжкових видань ОУВФ в окремих країнах вільного світу, в тому і важливого суспільно-політичного тижневика „Гомін України", офіціозу ЛВУ, що відзначує тепер 25-річний ювілей, — заслуговують на признання, пошану й повну піддержку. Плід їхньої творчої думки і праці — друковане слово то важлива зброя у боротьбі з Москвою за державне визволення України.

По закінченні офіційної частини приявні оглядали виставку, а пані з ОЖ ЛВУ під проводом голови М. Бойчук вгощали всіх кавою і солодким.

На другий день, в неділю, в катедрі св. Юрія, після співаної Служби Божої, відправлено панахиду у 40-вий день смерти ідеолога українського націоналізму д-ра Дмитра Донцова. Відповідну проповідь сказав о. крилошанин В. Івашко. В панахиді взяли організовану участь уніформовані Сумівці. Були прапори національний, ЛВУ і СУМ. Панахиду в православній церкві відслужено в неділю після смерти д-ра Донцова. Членство ОУВФ взяло в ній численну участь, а слово про великого мислителя виголосив о. мгр. Гр. Удод, настоятель парафії.

В тих днях у Саскатуні відбулась конвенція української мови та з'їзд середношкільних учнів, що вчаться української мови. Група цих учнів біля 120 осіб разом з своїми вчителями відвідала в неділю, 6 травня виставку в клюбі „Дніпро". Пояснення про виставлені експонати та їх значення дав учням відомий педагог і виховник Ст. Кобринський з Канори. Виставку успішно продовжувано через цілий тиждень.

Тепер саскатунські друзі інтензивно приготовляються до відзначення 25-річчя СУМ в Канаді і 10-річчя СУМ в Саскатуні. Врочистий бенкет з того приводу відбудеться в суботу, 2 червня ц.р. Головним промовцем буде ред. П. Бащук з Вінніпегу.

З філателістичної виставки в Саскатуні: зліва В. Шарко, О. Кокіль і В. Сагаш

Дервент, Алберта

СВЯТО МАТЕРЕЙ

У неділю, 20-го травня відбувся у Дервенті в церковній авдиторії о годині 8.00 вечером концерт молоді на честь матерей. Доповідь виголосив принципал школи п. С. Висоцький. Хор учнів відспівав 11 пісень у супроводі гармонії (органу). Акомпаніювали: Шериль Висоцька і Дебі Висоцька. Хор підготовили: парох о. І. Черкавський і вчителька п-і Евелин Петрик. До пісні „Мати доню колисала" приграваля на гітарі учениця Лорі Шурба. На акордеоні відіграли сольо учениці: Синті Яремцьо і Гльорія Яцула, які дуже гарно відіграли по дві пісні. Найкращим був виступ наших молодих танцюристів, яких вивчив наш учитель п. К. Сосновський. Він вложив дуже багато праці у підготові танків і тому всі танкові виступи — а було їх 5 — виглядали прекрасно. Гопак (5 хлопців і 5 дівчат): Б. Безпалко, Л. Безпалко, М. Ґулаєць, К. Ступарик і Р. Мудрик та М. Заяць. Д. Висоцька, Б. Хомляк, Б. Мудрик і Л. Биковська. Козачок (8 дівчат): Д. Яблонська, Л. Висоцька, М. Заяць, Б. Мудрик, Б. Хомляк, Л. Биковська, Ф. Фінстра і Л. Трачик. Аркан (5 хлопців): Д. Безпалко, К. Ступарик, М. Ґулаєць, Р. Мудрик і Б. Безпалко. Залицяння (3): Б. Мудрик, Д. Мудрик, і Ш. Захарко. Дівочий дует (2): Ш. Захарко і Д. Мудрик.

Всі танцюристи були одягнені в нових українських строях, які придбав наш відділ ЛУКЖ, а його членкині їх пошили. Діти висказали свої побажання мамам, татам, бабусям і дідусям та й заспівали їм „Многі літа". Кінцеве слово виголосив наш секретар і дяк п. Гр. Ґулаєць, який подякував усім за виконання і участь у концерті. Найстаршу й наймолодшу маму, як представниці всіх мамів, нагороджено живими квітами. Були ними. Марія Ґулаєць і Джовн Заяць-Будетте. Спільною перекускою закінчено це „свято матері".

Приявний

БАТУРИН

Історична повість 82

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Але не всіх. Старшин треба відправити в дорогу. І то чим скорше, тим краще».

«За те, що билися за нас?»

«За нас?»

«А за когож? За нашу волю, за те, за що й ми боролися колись, як були молодими. Пригадай собі, у яких пригодах ми нераз були. І чи видавали нас наші люди? Своїх людей на муки, на смерть видавати! — Страшно, товариші, страшно!»

«Страшно, але як конечно, то нічого не вдієш. Краще хай потерпить дехто, ніж терпіти має народ».

«Нехай терплять другі, щоб тільки не ми, правда?» — і хазяїн гірко всміхнувся. Тамті дивилися на нього спід лоба й вертіли в руках шапками.

Один глипав чорними очима, як вовк, другому вуса нервово дрижали від збентеження. Упадок Батурина нагнав їм такого страху, що готові були до всього, щоб тільки запопасти ласки в ворогів.

Хазяїн знав своїх односельчан. Не багато між ними таких, що на них покладатися можна. Це здебільшого старші, з діда прадіда козаки. Решта — народ хибкий. Поки добре, то й вони добрі, а не дай Боже лихої пригоди, то щось таке вам зроблять, чого й наймудрійша голова не передбачить.

«Знаєте ви що?» — почав хазяїн, силуючися на спокій. «Якщо ви справді гадаєте видати їх, то в першу чергу видайте мене».

«Вас?» — і сусіди аж підскочили на лаві.

«Так, мене», — відповів рішучо, — «бо я проти Москви стояв і стою, я гетьманові вірним був і є, я тих, що Батурина обороняли, за лицарів тримаю, а не за злочинців, котрих карати треба. Беріть і вяжіть мене, хай моя голова за ваші йде, бо, видно, не сидіти нам довше в одному селі, ми тепер люди з інших світів».

Почувши таке гірке й несподіване слово, замовкли, бо і щож їм було казати? Розуміли, що правда не по їхньому боці, але життя від правди сильнійше. Ратувати себе і своє добро, от що було для них найважнійше. Честь, правда, справедливість, усе воно гарно, та не тоді, як ворог на карку.

Хазяїн читав у їх душах, як у книжці.

«Як же буде?» — почав. «Пізна година. Вже й ранок недалеко, треба рішаться, щоб нас дійсно який чорт не заскочив та не наробив бешкету».

«Хай буде, як громада скаже. Громада великий чоловік».

«А на моє, громада капустяна голова. Вискочить який горлай, застрашить людей і вирішать таке, що й погадати страшно. Знаєте, як воно тепер буває у громаді. Молоді старшими володять. Наймит хазяїном править. Поганих часів дожили ми. Краще було у бою полягти, ніж дочекатися такого. Сором від смерти страшніший. Люди добрі, що ви сорому не боїтеся, що ви суду Господнього не жахаєтесь!»

«Суд царський від суду Божого страшніший, бо Господь милосерний, а цар ні».

«Але й милосердя Боже свої границі має. Не переступаймо їх!»

«Царська власть від Бога, нам слухати треба, що цар велить».

«А гетьманська власть від кого, від чорта?»

«Від царя», — відповіли, щасливі, що попали на таку розв'язку, яка буцім-то заспокоювала їх совість.

«Хто вам це казав?» — питався стривожений хазяїн —, «хто вам, люди добрі, таку небилицю повів?»

«Піп у церкві проповідував».

Хазяїн зрозумів усе. Попи з царем тримають, з тим царем, що зневажає віру й насміхається з Бога. Цар на гетьмана наклеп пустив, буцім-то він наші церкви й монастирі Єзуїтам віддати бажає, а попи послухали його.

«Розумію вас», — почав хазяїн голосом сумним, ніби він отсе на якійсь стипі балака. «Ви повірили попам. А знаєте, як вони, ті попи собі міркують?»

«Як?»

«А так, що гетьман за Десною, а цар тут. Заки гетьман зі шведами поспіє, цар може з ними зробити, що захоче. Та ще міркують вони собі, що хоч тепер гетьмана зрадять, так це ніщо. Як побідить цар, то він їх за тую зраду всілякими маєтностями обдарує, а якщо гетьман зі Шведами верх візьме, то він їм простить, бо гетьман свій чоловік і своїх духовників не буде так карати, як за щобудь карає їх цар. І ви повірили попам?»

«Вони слуги Божі й закони Господні краще знають, ніж ми. Хай вони перед Богом відповідають за нас».

«Кожний за себе відповість, бо на те у нас розум і вольна воля є. Якщо царська власть від Бога, то голос народу, голос Бога. Гетьмана вибрав народ, а голос народу, голос Бога. Негідні ми зватися людьми вольними, коли не розуміємо того».

«Як голос народу голос Бога, то чомуж ти не хочеш слухати того, що громада скаже, громада теж народ».

Короткі вістки

- **Враз із доставою** воєнних кораблів та різного військового устаткування до Ірану на загальну суму два мільярди долярів, США вишле туди теж своїх 600 військовиків із родинами.
- **В 1972 р. СССР продав** товарів на загальну суму 33.6 мільйонів долярів. Одначе СССР мусів спровадити з-за кордону товарів ще на 700 мільйонів долярів більше.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

че хотів повірити, що його дружина Єлисавета, вже старшого віку, народить сина. Відтак, при іменуванні дитини Захарія відзискав мову й сказав пророчу пісню про свого сина св. Івана Хрестителя: „Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій і що підняв нам спасену потугу в домі Давида, слуги свого". (Лк. 2, 68).

Сьогодні Айн Керем, гарне й чепурне село, окружене винеградниками та садами оливкових дерев. Колись там жило понад 3,000 мусулман та прибл. 300 християн. Після 1968 р. та прилучення Айн Керем до Ізраїля, мусулмани забралися із Айн Керем й на їх місце прийшли жидівські поселенці. З християн залишилися лише мешканці манастирів: оо. францішкане та черниці: Сестри Сіону, Сестри Вервиці та Сестри Милосердя, ці останні ведуть сиротинець. Кромі того в Айн Керем є ще манастир російських православних черниць, заснований в 1871 році.

Та головними місцями, що притягають сюди численних прочан, є церква Різдва св. Івана Хрестителя та церква відвідин Божої Матері в Єлисавети.

До Ейн Керем ми вибралися нашим автобусом вранці. Ми переїхали поруч манастиря св. Хреста, якого не можна було відвідати, бо там направляли дорогу. Згідно із давним переказом на тому місці, де сьогодні є манастир св. Хреста, колись ріс ліс, в якому стяли дерево, що на ньому розп'яли Ісуса Христа. Відтак ми переїхали поруч державного центру, де є адміністраційний будинок Університету, що в ньому приміщені рукописи св. Письма, знайдені над Мертвим Морем. Відтак ми минули пам'ятник Т. Герцля, одного з рушіїв створення Ізраїля, якого останки перевезено з Відня до Єрусалиму в 1949 р. й навіть названо його іменем один з горбків Єрусалиму, де й зложено на вічний спочинок його кості.

За тим був великий пам'ятник жертвам нацистського терору в Европі. А відтак перед нами відкрилася темно-зелена долина Айн Керем, покрита зеленими кущами винограду, оливкових дерев, різних кущів та розкішних овочевих дерев, на яких виростають смачні ізраїльські яблука, груші та сливи.

ЗАВВАГА: Для учасників нашої минулої прощі до св. Землі хочу подати прикру вістку, що 8 квітня ц.р. упокоїлася в Бозі одна з наших учасниць прощі бл. п. Ефрозина Леся-Кіт-ПРИШЛЯК, проживши 64 роки. Покійна осиротила чоловіка Богдана, дочку Надію та сина Ярослава Кіт. Тлінні останки покійної похоронив з української католицької церкви в Ст. Кетеринс, Онт. о. д-р М. Комар, теж учасник нашої історичної прощі. Прошу всіх учасників нашої прощі про молитви за спокій душі нашої життерадісної прочанки. Вічна їй пам'ять! о. Сопуляк.

ПОТРІБНО ДОМІВ

Якщо хочете продати свою хату, зверніться до нас. Ми всі належимо до кооперативи продажу реальностей. Якщо дасьте нам вашу хату на продаж, то її будуть продавати продавці всіх агенцій продажу реальностей ("ріл стейт-у"), що належать до „Ріл-естейтної кооперативи" („КО-ОП"). Від того ви не будете платити вищого комісового, як звичайно.

Як дасьте ваш дім на продаж п. Прокопові з „МАРКЕТ РІЛ ЕСТЕЙТ", 10864 - 97 St., Tel.: 429-2584, чи п. Миронекові з „ҐАЙД РІЛ ЕСТЕЙТ" 10916 - 97 St., Tel.:424-9911, чи нам, то ми всі будемо продавати Вашу хату, але ви заплатите комісове лиш одному з нас.

Багато наших людей має упередження до своїх продавців, бо вважають, що чужі зроблять це краще. Але мені здається, що я завжди старався піти на зустріч нашим людям, чи то було при продажеві, чи при закупі домів й допомогти їм те купно чи продаж перевести корисно. То я робив цілими роками й деякі наші люди мені ще й досі за те вдячні.

Я та другі, вищезгадані агенти продажу реальностей, готові вам допомогти у продажеві вашої хати, якщо ви звернетеся до котрогось із нас. Ви допоможіть нам, даючи нам хату до продажу, а ми допоможемо Вам, продаючи вашу хату корисно.

Ми пропонуємо теж асекурацію будинків у дуже поважних та солідних асекураційних компаніях. Ми не поручаємо компаній, що мають дуже низькі асекураційні ставки, бо з ними є часто клопіт при виплаті асекурації. А таких компаній ми вам поручати не хочемо.

ВАСИЛЬ ГАВРИШ

HAWRYSH AGENCY

10952 - 97 STREET, TEL.: 429-6566
EDMONTON, ALBERTA

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ORBIT

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

КОМЕНТАР

ТРАГІЧНЕ СТАНОВИЩЕ В УКРАЇНІ ТА КАНАДСЬКІ УКРАЇНЦІ

Частина промови Юрія Клинового, голови Об'єднання Українських Письменників „Слово" в Канаді, виголошена 1 червня ц.р. на з'їзді в Торонті.

В моїх початкових увагах, я обмежуся до справи, яка мені здається найважливішою. У місячнику „Сучасність" за місяць лютий цього року один з кращих наших публіцистів на еміграції, Мирослав Прокоп, назвав сьогоднішню ситуацію в Україні „межевою". Проте я думаю, що ситуація там не межева, вона в найвищій мірі критична.

В цю хвилину до нас, у цю мирну залю, вдираються крижані сибірські вітри, з далекої України долітають стогони найкращих синів нашої землі, тріщання ламаних костей і ламаних душ, одне слово, грюкіт страшної розправи з нашим народом, єдиний злочин якого в тому, що він хоче жити. У 50-річчя большевицької революції в Україні відбувається страхітливий відьомський шабас поліцейської сваволі, арешти українських патріотів, гонитва і переслідування тих, які не вагалися стати в обороні своєї національної чести. Ми знаємо, що українську мову цілком викинуто з державного апарату т.зв. Української Р.С.Р., майже цілком зліквідовано в т.зв. українських університетах, що її цілком усунено з багатьох наших шкіл нижчого типу, зокрема технічних, і дитсадків. Отак, не дивлячись на друкування постійно маліючої кількости книжок, журналів і газет українською мовою, нормальному розвиткові української мови й культури постійно відрізується її природну базу. До речі, українська культура на рідній землі нагадує птаха, що стоїть на гілці ніби готовий летіти, проте йому постійно і вперто, всякими діявольськими засобами, підтинають крила, чекаючи, що одного дня він упаде на землю мертвим бездиханним трупом. Ввесь цей страхітливий натиск, всю цю екстермінаційну політику, що стосується не тільки українського народу, але й білорусів, балтійських народів, жидів і т.п., кремлівська мафія веде в імені ніби зближення народів, насправді з метою тотальної русифікації народів, їх повного знищення. Те, що сьогодні діється в цій монструальній імперії, це насправді поворот до найстрашніших форм інквізиції, тільки що її база поширена, бо переслідують там не тільки за релігійні переконання, але й за приналежність національну. Видовище воістину жахливе, коли подумати, що в Україні українські патріоти зазнають переслідувань, що їх позбавляють волі, над ними знущаються, їх тортурують, їх сім'ї ставлять у наскрізь беззаконне становище, відбираючи їм найбільш примітивні засоби до життя, тільки тому, що вони люблять свою рідну мову й культуру, що вони намагаються зберегти спадщину, яку нам усім з любов'ю залишили наші предки.

Під тяжкими ударами Україна зіщулилася, як дитя, що його немилосердно б'ють. І котрий раз в історії її, ту Україну, б'ють? Але цим разом б'ють гірше, б'ють дошкульніше, ніж будь-коли в нашій історії, б'ють з метою вбити.

Тут виникає питання: Чи українська мова має стати свого роду латиною, тобто мертвою мовою, проте без того, щоб її вивчали в університетах? Чи мова Шевченка має навіки померти, чи єдина в світі мова, пісня, колективна індивідуальність українського народу має загинути тільки тому, бо на цьому настоюють божевільні фанатики в Кремлі, люди, для яких не існують ніякі, ні людські, ні божі закони?

Одним з вугольних досягнень людської цивілізації є святість людського життя, святість життя взагалі. Джон Донн є автором погляду, що загин будьякого ґатунку обіднює життя взагалі. Ми ж знаємо, що в Канаді, як і цілому світі, йде сьогодні боротьба проти кари смерти, яку вважають варварством, негідним цивілізованого світу. І тут нам треба висунути обвинувачення саме проти людства: Чи зберігання гикавих журавлів або інших тваринних ґатунків є важливішим завданням, ніж збереження при житті народів, таких, як український, білоруський, естонський, литовський та інші, які Кремль намагається стерти з лиця землі в ім'я, — і тут цитат з офіційних совєтських документів, — „братньої любови"? Правда, любов це велика, проте від неї заносить канібалізмом.

Немає сумніву, що українська діяспора, як і діяспори інших народів на еміграції, мусить не кричати, вона мусить верещати „рятуйте", верещати так, щоб її легені потріскали. Це, що ми досі зробили в цьому напрямі — анемічне, слабе, недостатнє. Проте ми мусимо не тільки кричати, ми мусимо виконати бажання одного з геройчних провідників українського резистансу Валентина Мороза, та створити в Канаді і в ЗСА український резерват, щоб навіки втримати при житті українську мову і культуру. Коли в ЗСА українці завершили одну з основних будівель такого резервату, Український гарвардський центр, то в Канаді ми досі не спромоглися закінчити створення Шевченківської фундації, бодай у тих скромних розмірах, які ми собі накреслили.

Саме в Канаді ми мусимо створити такий резерват не тільки в ім'я українського патріотизму, але в ім'я людськости і людяности, ми мусимо напружити всі наші духові і фінансові сили й ресурси, ми мусимо просити в цьому допомоги і нашого федерального і наших провінційних урядів. Бо не тільки гикаві журавлі заслуговують на те, щоб їх врятувати.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Концерт школи танків при УНО в Едмонтоні

(С.Г.) Одною з важливих складових частин української культури є українські народні танки. Ця ділянка української культури має свій початок в передхристиянській добі українського народу, коли наші предки обрядовими піснями й хороводами прославляли своїх богів. Розвиток її йшов рівномірно з розвитком української народної пісні, бо вона була невідємною частиною хороводів, що свої рухи координували зі звуками й тактом пісні. У свойому розвитку українські народні танки перейшли різні етапи, почавши від обрядових хороводів (гагілки, купальські...) а скінчивши на арканах, коломийках, гопаках і інших розривкових народних танках. Вони також в різних околицях України набрали різних своєрідних форм, що відповідали вдачі мешканців тих околиць. Тому хоч характер народних танків є однаковий то спосіб вияву їх є різний в Полтавщині, Гуцульщині чи якійсь іншій околиці України.

Це багатство й різноманітність форм українських народніх танків використали українські хореографи створюючи цілий ряд мистецько оформлених танків та вивели їх на сцену. І так як українська народня пісня, завдяки майстерному музичному оформленні її через українських композиторів зайняла одно з перших місць серед світового фолкльору, так і український народній танок, завдяки українським хореографам, став українським народнім мистецтвом, що не тільки сприємливе для ока глядача, але навіть викликує захоплення і в своїх і в чужинців.

Мабуть це є й головною причиною, що мистецтво це стало дуже популярним серед української молоді так на рідних землях, як і тут на поселенні. Українська молодь залюбки вивчає мистецько оформлені народні танки та дуже радо їх виконує. Ідучи на зустріч українській молоді, організуються школи народніх танків, в яких талановиті українські хореографи і балетмайстри, черпаючи з глибокого джерела української народної творчости, мистецько оформлюють різні народні танки й в такій формі передають їх нашій молоді до виконання.

В Едмонтоні майже кожна українська організація чи парафія має свою школу українських народніх танків, з яких найбільш замітна є школа народніх танків при УНО під дирекцією п. М. Куця.

П. М. Куць то учень славного українського балетмайстра, та піонера українського танкового мистецтва на американському континенті Василя Авраменка. Свої хореографічні студії продовжував п. М. Куць на вищих освітніх курсах Осередку української культури і освіти в Вінніпеґу та невпинно студіює хореографічні журнали з України, якими-завдячує не одну ідею у своїй педагогічній і творчій праці. Завдяки цим своїм студіям, та завдяки 20-ти річному досвідові у навчанні українських народніх танків, п. М. Куць є одним з найкращих українських балетмайстрів на терені Едмонтону й тому не диво, що його школа тішиться великою фреквенцією. Цього року було в ній 297 учнів та учениць. Учні учениці школи танків при УНО були в цьому році поділені на вісім кляс а кожна з тих кляс мала старшу й молодшу групу. Учителями в школі були п. Куць, п. О. Кушка й п. М. Холонівський, оба учні п. Куця і талановиті та провідні танцюристи Танцювального ансамблю „Черемош". Вислід цілорічної праці цеї школи був показаний в ювілейній авдиторії, в неділю, 27 травня 1973 р. від години 2.30 до 5. Перед очима глядачів пересунулися з грацією мальовничі групи молодих танцюристів у 30-ти поодиноких точках. Всі групи, а переважно старші, виконували бездоганно свої танки та одержували заслужені оплески. Молодші групи ще не вспівають з ритмом та з послідовністю кроків, але й в них видно завзяття і амбіцію танцюристів і треба надіятися, що, після кількох років навчання в школі п. Куця, вони належатимуть до кращих груп школи.

Окрасою концерту було чотири виступи Танцювального ансамблю „Черемош", що мистецьким виконанням своїх танків дав добрі зразки до наслідування учням школи.

Добре сталося, що організатори концерту запросили до участи дитячий садочок і Рідну школу УНО, що своїми виступами урізноманітнили програму.

Хоч приємно було глядіти на добре, а часом і з гумором виконувані точки школи танків, хоч захоплюючо виглядало мистецьке виконання танків групи Черемош, то всетаки серед повені 30-ти точок танків публіка з відпруженням прийняла з виразною дикцією відспівані пісні Дитячого садочка під проводом п-і С. Солтикевич та при фортепіяновому супроводі її сина Ореста. Також дві пісні, що їх проспівали учні та учениці Рідної школи УНО під проводом п-і М. Дитиняк при фортепіяновому супроводі Галі Саварин, звучали гармонійно й приємно. А вже гучні оплески викликала декламація вірша В. Сосюри „Любіть Україну", що її гарною українською мовою, дзвінким голосом та з глибоким чуттям проказала Меланія Гладун, учениця Рідної школи. При цьому не від речі буде висказати повне признання учительккам Садочка й Рідної школи: п-і С. Солтикевич, п-і А. Бумбак і п-і О. Пріць за вивчення правильної української вимови тексту пісень, що їх співали їхні учні, які при вступі до школи в більшості або зовсім української мови не знали, або знання її в них було дуже ограничене.

До успіху концерту в великій мірі причинилися гарні костюми танцюристів, що відповідали народній ноші тих околиць України, яких танки були вуконувані.

Признання за це належиться комітетові пань під проводом п-і Люби Куць.

Навіть оркестра, що пригравала до танків, а яка дуже часто є за голосна, на цьому концерті була милозвучною та в цілости гармонізувала з рухами танцюристів.

Одним словом концерт, хоч мав багато танцювальних точок, то завдяки добрій організації послідовности поодиноких точок програми, завдяки милозвучности оркестри й грації добре виконуваних танків — хоч тривав дві й пів години, однак не здавався за довгий. Публіка з захопленням принимала всі точки прогрми, а після закінчення концерту з задоволенням вертала до дому.

На українську Енциклопедію

Замість квітів на могилу бл. п. інж. Миколи Фляка, зложили на руки дочки покійного п-ни Марії Фляк на Українську Енциклопедію:

По 100 дол.: о. В. Тарнавський; 15 дол.: Український Народний Дім; 10 дол.: Асоціяція вчителів української мови; по 5 дол.: п-і Ф. Пелех, п. В. Савчук, п-і і п. М. Хом'як, п-і і п. Д. Шульган. Разом 145.00 дол.

На церкву св. Юрія в Едмонтоні п-і Г. Купченко 5 дол.

На руки п. інж. Ярослава Іванусів зложили:

100 дол.: Інж. Ярослав і Іванка Іванусів, 20 дол.: п-во Богдан і Орися Олійник; 15 дол.: Інж. і п-і Василь і Віра Кунда. По 10 дол.: Іван і Стефанія Кухаришин, Михайло Наконечний.

По 5 дол.: Софія Климкович, Ольга Логвиненко, Марія Росляк, Оксана Крайківська, Петро Саварин, Мирон Стефанів, Орися Родинюк, Михайло Хом'як, Марійка Татчин, Петро і Мотря Дацків, Роман Олійник, Тарас Слабий, Іван Стадник. Разом 175.00 дол.

Дочка покійного інж. Миколи п-на Марія Фляк з родиною складає усім жертводавцям щиру подяку за їхні пожертви.

З життя Українського Католицького Юнацтва (УКЮ)

Під проводом УКЮ при парафії св. Посафата відбувся мішаний „кирлінґ бонспіл" 19-го і 20-го лютого ц.р.

Переможцями були:

Група А: перший: Мирослав Гасяк — Мирнам, другий: Тарас Якимець — Мирнам.

Група Б: перший: Давид Шевчук — Калмар, другий: Адріян Шевчук — Едмонтон.

Група В: перший: Орест Петрук — Едмонтон, другий: Іван Заволовні — Едмонтон.

На спеціяльну згадку заслуговує клюб, що приїхав на бонспіл аж із Гайнс Крік.

* * *

18-го березня, в Культурному центрі при парафії св. Василія відбувся концерт в честь Тараса Шевченка. Між іншими групами виступило там теж Юнацтво парафії св. Василія з піснями і декламаціями Шевченкових поем.

* * *

Єпархіяльний комітет УКЮ зорганізував св. Службу Божу св. Причастя та спільне снідання в церкві св. Володимира в неділю, 26 березня. Присутним був Преосвященний Ніл.

* * *

Адвокат А. Дікур виголосив цікаву доповідь на тему канадської багатокультурности. Він звернув увагу, що юнацтво відіграє переважну ролю в збереженні української культури, традиції, а передовсім української мови.

Присутніх було біля сто сорок осіб. Щира подяка всім, що взяли участь, а передовсім Преосвященному Владиці Нілеві і доповідачеві судді А. Дікурові.

* * *

Діловий комітет для прийняття Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа запросив теж УКЮ до офіційного прийняття голови Української Католицької Помісної Церкви. Голова УКЮ п-а Миронія Самоїл вручила Блаженнішому в імені УКЮ китицю рож.

Знова ж в дні 17 квітня голова п-а М. Самоїл репрезентувала УКЮ на бенкеті в честь Блаженнішого Йосифа VII.

Пращальна вечірка для п-і І. Медвідської

(О.Р.) В понеділок, 28-го травня відбулася приємна зустріч Єпархіяльної управи ЛУКЖ з панею Іванкою Медвідською в гостиннім домі голови Єпархіяльної управи ЛУКЖ пані Ліни Слободи, з приводу від'їзду п-і Іванки Медвідської до Торонта. Панство Медвідські приїхали до Едмонтону не дуже давно, і п-і Іванка відразу включилася в суспільно-громадську працю в рядах ЛУКЖ. Вона, як член Єпархіяльної управи, працювала в комітеті для молоді й була членкинею в радієвому комітеті. Там вона працювала з замилуванням молодої людини, де вносила нові ідеї і їх виконувала.

Родинні обставини так склалися, що п-во Медвідські переїздять на якийсь час до Торонта, але є надія, що по році знова повернуться до Едмонтону. Серед приємного сердечного настрою голова Єпархіяльної управи п. Ліна Слобода попращала п. Іванку від всіх присутних, а п-і М. Дитиняк від радієвого комітету, підчеркуючи що співпраця з п. Іванкою в радієвому комітеті була дуже мила і хосенна. Пращаємо її тимчасово, бо маємо надію, що за рік вона знову повернеться до Едмонтону і дальше буде працювати в наших рядах.

На пам'ятку побуту в Едмонтоні присутні вручили п-і Іванці скромний дарунок. При смачній перекусці й товариській гутірці присутні мило перевели час, а на кінець побажали п-і Іванці всего добра і скорого повороту до Едмонтону.

ЗРОСТАЄ ЧИСЛО АВТОМАТІВ

Щороку зростає число автоматів, що продають різні товари. В 1971 р. автомати продали різних товарів на загальну суму 162 мільйони долярів. Більше, як половину тої суми, заплатили покупці автоматам за папіроски та сиґари.

Вибираємо першого посла

(ЗАМІСТЬ ВІНКА НА МОГИЛУ бл. п. М. ЛУЧКОВИЧА)

14 день вересень 1926 р. був переломовим в історії українського поселення в Канаді.

Не пригадую собі точної дати. Було то пізньої осені пропам'ятного 1926 року. Зближалися вибори до федерального парляменту. У окрузі Веґревил почали призадумуватися, чи не було б можливе поставити свого кандидата. То була одинока округа, що могла здійснити такий плян. За ініціятивою П. Зварича скликано збори до Веґревіл, щоб розглянутися за кандидатом на посла. Шукати не треба було довго. На початку 1918 р. приїхав до Алберти молодий, дуже енергійний учитель Михайло Лучкович. Здається мені, що перша його школа, де він учив, був Новий Київ, де ми жили довгі роки. У школі було багато праці, але молодий Михайло відразу включився в громадську працю, щоб піднести культурний рівень наших поселенців. 1926 р. він уже не вчителював у нас, але в школі 25 миль на схід. На згаданих зборах хтось піддав думку, щоб М. Лучковича вибрати на посольського кандидата. Всі радо на те погодилися. Створився комітет на чолі з П. Зваричем. Своє рішення предложили М. Лучковичові. Він на те погодився, але з застереженням: „у мене, крім особистих даних, немає матеріяльних засобів вести передвиборчу пропаганду". У тому часі в Алберті була при владі хліборобська партія т.зв. ЮФА. Вона, з іншими партіями степової, західної Канади, творила блок, який мав заступати інтереси хліборобів. Ця партія мала найбільші можливости виграної. Тому всі свідомі українці, хоч належали до інших партій, на цей раз злучилися з М. Лучковичем. Зближалася трудна задача: здобути офіційну номінацію. Ми вже тоді були чомусь певні, що сама номінація важливіша за самі вибори.

У той час номінаційні конвенції не відбувалися так, як тепер. По-моєму, вони відбувалися чесніше й демократичніше, як сьогодні. У той час на конвенцію партії ЮФА висилали поодинокі відділи фармерської юнії — одного делеґата на 10 членів, ці мали право вибирати кандидата. Довідавшися про свого кандидата, наші фармерські юнії збільшили членство. Наші люди були в більшості. Конвенція була в Мондері. Точної дати вже не пам'ятаю. День був погідний і людей було дуже багато. Чомусь я мав враження, що противників є більше. Та це була тільки половина лиха. Ми мали в центральній управі партії кілька наших директорів. Вони нишком повідомили нас, що деякі наші відділи не вирівняли своїх членських вкладок до юнії і вони не зможуть голосувати. Дехто думав, що кандидат сам сипне грішми. Але М. Лучкович відмовився. Він казав: „грошей я не маю. А хочби й мав, голосів купувати не буду". Забув я вже тепер, кілько потрібно було грошей, щоб вирівняти вкладки. Знаю лише, що сума була поважна. Я був готовий допомогти, але мав при собі мало грошей. Ми перевели збірку. Не пригадую собі всіх жертводавців, але найбільше дав пок. Йосип Щур. Я також дав, що мав. Справу цю полагоджено й ми мали запевнених 40 голосів. У часі конвенції показалося, що був ще один наш кандидат. А був ним пок. Петро Миськів. Та то була шляхетна людина. Він ще перед голосуванням відкликав свою кандидатуру й закликав своїх приятелів, щоб голосували на М. Лучковича. Цей жест П. Миськова так на мене поділав, що я таки не видержав, але, залишив своє місце, підбіг до нього й розцілував його. Деякі англійські шовіністи

(закінчення на стор. 8 .)

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Понеділок, 11-го червня: Сходини Т-ва Українських Пенсіонерів в год. 8 вечір в УНД-омі.

* * *

Субота, 16 червня: Фамілійна забава в УНД-омі.

* * *

Понеділок, 18 червня: квартальні збори УНД-ому в год. 7.30 вечір.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ПОТРІБНО 31 ДОМІВ

Ми не хочемо заяви про продаж дому („лістінґ"). Наші клієнти мають для Вас готову готівку за Ваш дім, якогонебудь розміру, в якійнебудь дільниці Едмонтону та в такому стані, в якому він є.

Наш представник приїде до Вас, на Ваш заклик, і протягом кількох годин Ви будете мати готові гроші за Ваш дім. Наші представники говорять плавно по українськи.

В усіх справах продажу та закупу реальностей та в справі ґарантованого пляну позичок, якому не дорівнює ніякий інший, звертайтеся без зобов'язання до Ґреґа Гарасима на телефон 429-6656, дому 484-9700 або пишіть на адресу:

HERITAGE TRUST
Real Estate Division

10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

СВЯТКОВИЙ ДЕНЬ У СТ. ПОЛ, АЛБЕРТА

О. Д. ГНАТ ЧИТАЄ СВ. ЄВАНГЕЛІЮ В ЧАСІ ЮВІЛЕЙНОЇ СВ. ЛІТУРГІЇ

В неділю, 8 квітня ц.р. українська католицька парафія Покрова Пресв. Богородиці в Ст. Пол, Алта, мала свій великий і пропам'ятний день, бо того дня відбувся великий концерт хору „Дніпро" під мистецьким проводом п. Р. Солтикевича і танцювальної групи „Черемош" під проводом Ч. Куця з Едмонтону, Алта, в школі Расетте в годині 2.30 пополудні. На концерт явилось около 400 людей, старших і молоді, українців, поляків, французів і англійців. Квитки вступу продавали: П. Бойчук і П. Пасемко, а розміщенням гостей на залі займався П. Куріец.

Того дня була ще теж імпреза церковно-релігійного змісту. Віруюча і вдячна парафія в Ст. Пол торжественно відмітила 40-річчя священства свойого, довголітнього пароха, о. Дмитра Гната.

Точно о годині 2.30 співаки хору „Дніпро", танцюристи „Черемошу" і публіка з'явились на залі. Співаки, одягнені в сині жупани з золотим обрамуванням та червоні шаравари, виявили себе з місця приманним і згармонізованим ансамблем, створюючи миле враження на публіку. Цеж їхній 20-літній ювілей мозольної праці над плеканням пісні й культури рідного народу. Біля піяна п-і Марія Дитиняк. До мікрофону підійшов п. М. Панилик, мейор міста Ст. Пол і голова церковного комітету. Щирими і теплими словами привітав він співаків і танцюристів, їхніх провідників, піяністку Марію Дитиняк, та солістку — Леону Фарину від себе, міста й парафії. Під гучні оплески представив він їх присутній публіці та побажав їм найкращих успіхів.

Програму започатку вав хор канадським і українським гимнами. Пісня за піснею плили мелодійно й гармонійно і кожна слідуюча, здавалось, була кращою й сильнішою, зроджуючи в присутніх захоплення та рясні оплески. Своїм вдалим виступом хор „Дніпро" виявив себе справжнім майстром вокального мистецтва, понад всякий сумнів, досконалим ансамблем голосів о широкій скалі тонів та вдалим підходом до кожної пісні.

Великою окрасою і піддержкою для хоху і концер ту явила себе танцювальна група „Черемош". Природно гарні дівчата і хлопці, в чарівних народніх строях, з усміхом радості на лицях, створювали враження різкішного квіту України. Сама їхня поява на сцені викликувала бурю оплесків на залі. Щож говорити про виведені ними національні танки.

Поважною піддержкою хору явила себе також солістка-сопрано, Леона Фарина, яку подивляла й оплескувала зокрема французька публіка за її пісню „Лес-Тройс Кльочес", яку відспівала вона з Любомиром Пастушенком.

Вдалий концерт завершила група „Черемош" емоційним „гопаком", який, здавалось, створив бурю і шал не тільки між танцюристами на сцені, але ще більшу між публікою на залі. Оваціям й оплескам, здавалось, не буде кінця.

Коли заля заспокоїлась, до мікрофону на сцені підійшов о. Д. Гнат. Сповнений милими, щойно пережитими враженнями, висказав він артистам-співакам і танцюристам щиру подяку за виступ в Ст. Пол, щире признання і подив для їхнього мистецтва. „Справді", говорив він, „молодь Канади, зокрема українська, є високо талановита. Коли дати їй змогу і піддержку вона може внести у багатокультурність Канади неоціненні перлини культури. Тому не двомовність ні двокультурність але багатокультурність зробить Канаду сильною, гарною і щасливою".

Чудовий концерт, глибокі і милі враження та підйом духа, які створив він в умах і серцях українців Ст. Пол на довго остане в їхній пам'яті. Тому щасти Боже і помагай хорові „Дніпро" і танцюристам „Черемошу" ще довго бути остоєю і носіями рідної — української культури і традиції у вільному світі.

Вдячна парафія в Ст. Пол, Алта

Виступає хор „Дніпро", диригує п. Р. Солтикевич, при фортепіяні п-і М. Дитиняк

40-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА о. Дмитра ГНАТА

Другою замітною подією, що склалась на великість дня 8-го квітня ц.р. в українській кат. парафії Покрова Пресв. Богородиці в Ст. Пол, було відмічення парафією 40-річчя священства їхнього, довголітнього пароха. — Торжество започатковано благодарственною св. Літургією, до якої співав улюблений наш хор „Дніпро" під мистецьким проводом Р. Солтикевича, товариша ювілята ще з гімназійної лавки. Місцева церква, заповнена вірними ще так гарного і могутнього співу не чула. Ювілятові при престолі послугували хлопці вівтарної дружини: — Давид і Тимі Якимець. Численні вірні, з нагоди Великого Посту, приступили до Св. Тайн.

На торжество прибув і сусід, о. К. Стангрет з Вилни, Алта, з дружиною. Під кінець св. Літургії виголосив він до присутніх гарне і змістовне слово про особу, труди і гідність священика. „Священик" — говорив він, —„як післанець Божий до свого народу має великі зобов'язання супроти того народу і несе за них тяжку відвічальність перед Богом. Така позиція священика і його відвічальність кличе про справедливість зі сторони народу супроти него. Священика треба признавати, з ним щиро співпрацювати, його шанувати, щоб облегчити і упримнити йому побут серед народу. — Саме ту благородну сторінку виявили сьогодні свойому парохові парафіяне Ст. Пол, відмічуючи 40-річчя його священства. За те вас, мешканці Ст. Пол Всевишній щедро винагородить, бо ви дали шляхотній примір другим парафіям".

Після св. Літургії і многолітствія, хор і всі присутні перейшли до церковної залі, де членкині ЛУКЖ під вмілим проводом голови, Анни Падлеской, приготовили обильний обід. Обід започатковано прекрасним „Отче Наш", що його відспівав хор „Дніпро".

Господарем ювілейного прийняття був п. М. Панилик, мейор міста і голова церковного комітету, що виконав свій обов'язок по майстерному. Під кінець обіду забрав він голос, привітав дорогих гостей,артистів з Едмонтону і всіх присутніх, а відтак сказав: „то вдячна парафія відмічує 40-річчя священства нашого пароха, о. Дмитра Гната, подію, якої наша парафія ще не мала. Робимо то щиро, від серця, бо то наш обов'язок, як вірних. Щиро витаю нашого о. пароха з його ювілеєм від себе, від міста Ст. Пол і від нашої парафії як голова комітету. Рівночасно складаю йому наші найщиріші побажання усіх Божих ласк та кріпкого здоров'я ще на довгі літа трудитись для Божої слави, добра української Помісної Церкви і рідного народу".

З черги щирі побажання і привіт для ювілята висказав о. К. Стангрет. Після його слова відчитано привіти: від Преосвященного Владики Кир Ніла, від трьох протопресвитерів, оо.: Ю. Ковальського, М. Дяця і Б. Ганушевського, о. Ю. Малого, Єпархіяльної управи ЛУКЖ і п-ва Борущаків з Едмонтону. Повний любови і благословення привіт Дорогого Владики відчитав І. Бумбак, шваґро ювілята, а від о. Ю. Ковальського вічитав Л. Пастушенко.

На цьому програму ювілейного бенкету перервано до години 6-ої вечера, щоб узяти участь у концерті. Після концерту співаки, танцюристи, парафіяне й гості знову вернулися до церковної залі, щоб підкріпитись смачною перекускою, після якої продовжувано ювілейну програму. Перший забрав голос диригент хору „Дніпро", Р. Солтикевич, щирий друг ювілята ще з гімназійної лавки з Перемишлі. У свойому слові він висказав радість, що Господь Бог дозволив ювілятові перейти всі небезпеки і страхіття воєн та еміграції в Европі, що дозволив йому дожити поважного віку — 65 літ, діждатись 40-річчя священства й дальше трудитись в Канаді для добра рідної Церкви і народу. Своє слово закінчив він закликом: „Дай Боже друговi-ювілятові ще на „многі літа", що присутні оплесками приняли і відспівали.

З черги відчитано привіти. Привіт від о. М. Дядя і п-ва Боручаків відчитав о. К. Стангрет, а від Єпархіяльної управи ЛУКЖ відчитала Анна Бумбак, сестра ювілята. Обширний привіт від своєї родини зложив ювілятові шваґро І. Бумбак. Він, з окрема, підчеркнув відношення ювілята до родини. сестер і сестрінок від хвилі рукоположення в дні 5 березня 1933 р. — а згодом до їхніх мужів, шваґрів і їхніх родин по нинішний день. У закінченні свойого слова наділив ювілята титулом „фамілійного вуйця".

Привіт ювілятові і подяку парафіянам Ст. Пол за труди і співпрацю, від імені хору „Дніпро" і танцювальної групи виголосив член хору п. М. Журавель. Він подякував за запрошення з концертом до Ст. Пол, а зокрема дякував жіночій організації за щире й обильне приняття гостей з Едмонтону і вніс жінкам грімке „многолітствіє", яке присутні дійсно грімко відспівали.

Під кінець милого торжества забрав шерез слово предсідник, М. Панилик висказуючи свою і парафіян радість, що українці Ст. Пол і околиці, завдяки добрій волі і трудам наших артистів з Едмонтону, зазнали великої шани. За це хорові „Дніпро" і танцюристам „Черемошу" належиться наше щире „Спасибі". Маю надію, — сказав він — що вони незабаром будуть знову запрошені на мистецький виступ у Ст. Пол, що присутні прийняли довготревалими оплесками.

На закінчення торжества о. Д. Гнат у короткому слові, подякував всім, що чимнебудь причинились до відмічення його ювілею, а відтак підчеркнув два суттеві і вирішні чинники, якими український народ зможе вдержатись, при існуванні дочасному і вічному. Бог хоче вдержати український нарід на висоті Божих дітей з правом до неба. Тому на сторожі тієї гідності поставив своє вічне слово, а на сторожі того слова і тяглості його проповідування поставив священиків, покликаних з народу для народу, якщо нарід сприйме й збереже Боже слово, збереже себе для вічности. Цій великий ідеї служив ювілят о. Гнат на протязі 40-літ свойого священства: — у рідному краю, на еміграції в Німеччині й істанніх 23 роки в Канаді.

Другий вирішний чинник у житті народу є дочасний, людський - національний, питомий кожному народові на землі.

Найбільший наш український поет, Т. Шевченко, на сторожі нашого народу поставив українське слово, українську думу і пісню. „Наша дума, наша пісня не вмре не загине". — Де лиш будуть наші люди, там буде і слава України. „На сторожі українського слова, думи і пісні стануть щедро Богом обдаровані сини України. Тими творцями і борцями за рідне слово, культуру і традицію рідного народу є саме співаки хору „Дніпро" і танцюристи „Черемошу". „Як довго ви й подібні вам сповните заповіт Шевченка і поведете молодь за собою, український нарід збереже себе в Канаді, як довго існуватиме вільна Канада. Благослови вас Боже всіми дарами і ласками ще на „Многі літа" у важких ваших змаганнях — закінчив своє слово о. Гнат.

Треба згадати, що вдячна парафія в Ст. Пол вручила ювілятові гарний, ювілейний дарунок в коверті й пам'ятковий альбом з підписами всіх приявних.

Вечером після молитви „Богородице Діво", приявні, у веселому настрої роз'їхались — кожний у свою путь.

Всім щиро вдячний ювілят, о. Дмитро Гнат

Румунський президент Н. Чаушеску зажадав, щоб держави східного бльоку, які зменшують свої військові залоги в одній державі не перекидали їх до другої. Припускають, що Чаушеску боїться, щоб СССР не перекинув частини своїх військ із ЧССР до Румунії, яка веде занадто самостійну політику.

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповідаю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життево обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей на щось щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

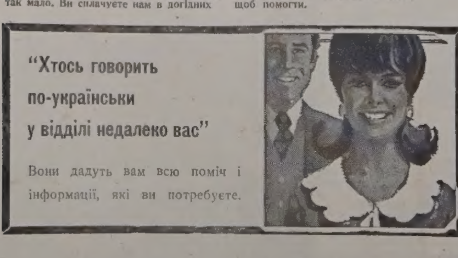

ROYAL BANK -the helpful bank

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.
Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987
Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

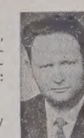

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

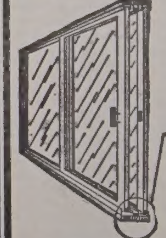

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими двермя „Суприм" до патіо

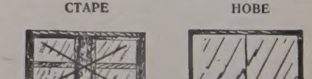

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

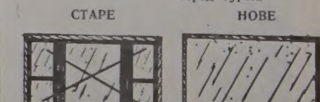

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

25 - РОКІВ НА ВЛАДИЧОМУ ПРЕСТОЛІ

Т. БАРАН

(продовження)
з попереднього числа)

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ

ПЕРШІ КРОКИ ПЕРШОГО ЕКЗАРХА САСКАЧЕВАНУ

Замешкавши тимчасово в парафіяльній резиденції, Владика Андрей старався добре запізнатися зі всіми справами, що входили в засяг його праці. До вірних українців католиків Саскачевану Владика Андрей написав Послання, котре було прочитане у всіх церквах Саскачеванської Єпархії. Це Послання було рівнож поміщене в тижневику „Українські Вісті" в числі 21. з дня 22 травня. З огляду на важливість того Послання подаємо його в повності:

АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ Божою милостю і Святого Апостольського Престолу благословенням Апостольський Екзарх Саскачеванського Екзархату, Канада, Всечесному Духовенству Преподобній Чернечій Братії, Преподобним Сестрам і Всім Вірним нашого Екзархату мир о Господі і Наше Архиерейське Благословення.

Христос Воскрес.

„Поки маєте світло, віруйте в світло, щоб ви стали синами світла". (Іван 26, 35).

ДОРОГІ У ХРИСТІ.

День 7-го квітня 1951-го року є історичною датою на сторінках історії канадійських українців католиків у шістьдесять-річчя їх поселення в Канаді. На тих сторінках Боже Провидіння рішенням Христового Намісника заявило, що Святий Дух над нашою Церквою чуває, нею піклується та її постійно скріпляє. Хай же лине подяка Господеві від Вас усіх, Дорогі Браття і Сестри, з глибин Ваших щирих сердець словами старозавітнього Божого співця: „Благослови душе моя Господа і не забувай про всі добродійства Його." (Псал. 102,2)

Створення нового, четвертого Екзархату для українців католиків на канадійській землі, в провінції Саскачеван, переконує всіх не тільки про поважне число визнавців Христової Церкви східнього обряду в тій провінції, але ще більше про їх моральну вартість та особливі завдання, що їх вони досьогодні виявили і в майбутньому обов'язані ще краще виявляти. Саме в цьому намірі Святіший Отець з Божої волі створив для українців Саскачевану новий Екзархат і надіється, що вони не тільки приймуть це Його рішення щирим серцем та великою радістю, але й зрозуміють як слід своє визначення по словам Божественного Спасителя: „Поки маєте світло, віруйте в світло, щоб ви стали синами світла." (Іван 26,35.)

Дорогі Браття і Сестри. Апостольський Престіл від початку Вашого поселення в Саскачевані приглядався Вашому релігійно-духовному життю, Вашим змаганням, Вашій праці та жертвам для збереження Вашого найціннішого скарбу, що Ви його привезли зі собою з рідного краю Ваших батьків, того скарбу, що за нього в сьогочасну тривожну хвилину Ваші браття та сестри по крові в Рідному Краю віддають своє життя; вони сьогодні кличуть до Вас словами св. апостола Павла: Стійте у вірі.

Що свята віра була для Вас усіх і є по сьогоднішний день найціннішим скарбом, свідчить Ваша праця для закріплення її як у Ваших душах, так тимбільше у душах Ваших дітей. Божі храми, так густо розсіяні по нашій провінції, гарна стилева катедра в теперішньому нашому столичному місті Саскатуні, манастирі отців Редемптористів, Шкільних Братів і Сестер Служебниць, звідкіль проміннює світло Божої Правди, Колегія св. Йосифа, та Академія Пресвятого Ісусового Серця в Йорктоні, Інститут Митрополита А. Шептицького в Саскатуні, Сиротинець св. Анни в Айтуні, парохіяльні доми, організації — Братство Українців Католиків, Ліга Українських Католицьких Жінок, Українське Католицьке Юнацтво, Запомогове Братство св. Николая - всі вони говорять про Ваш жертвенний вклад у розбудову та закріплення Вашого релігійно-духового життя на свобідній канадійській землі.

Про той Ваш вклад Апостольський Престіл знав, його оцінив і в цьому Святому Ювілейному Році, що його поширив Святіший Отець на ввесь християнський світ, обдарував Вас, українців Саскачевану, справжньою Божою ласкою. Новостворений Екзархат є наявним свідченням материнської опіки Христової Церкви не тільки над Вами, але й над усім українським народом.

Чим же ж віддячимось Господеві за той величній Його дар? — Я, як перший Екзарх новоствореного Екзархату з Божої волі та рішенням Христового Намісника на землі, кличу і благаю Вас словами св. апостола Павла: „Браття, моліться за нас". (Євр. 13,18). Спомагайте нас не тільки молитвою слів, але й своєю щирою співпрацею з нами та щедрою офірою. Як Вам відомо, минулого року почалася велика будова нового Інституту в Саскатуні. В ньому Ваші сини мають знайти в часі навчання у високих школах міста Саскатуну не тільки приміщення для себе, але й одержати в ньому гідне християнське виховання в дусі нашої св. Церкви. Щоб закінчити це розпочате Боже діло, самі Наші сили не вистачать; до нього конечно потрібна Ваша щира співпраця та матеріяльно-грошева допомога. В нашому новому Екзархаті потрібно збільшити число душпастирів-священиків, бо є ще багато кольоній, що конечно потребують кращої духовної обслуги, а знову в інших місцях бракує приміщення-парафіяльного дому, де священики моглиб розвинути краще свою душпастирську парафіяльну працю. Наші організації, інститути, школи, сиротинці потребують для кращого свого розвитку Вашого реального зрозуміння та допомоги.

Наша поміч в Господі, Його Благословенстві та Вашій офірі. Тож ступаймо вперед, бо з нами Бог.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і причастя Святого Духа будуть завжди з усіми Вами.

Христос Воскрес.

Дано в Саскатуні в день св. Великомученика Юрія,

6 травня Божого Року 1951.

Андрей, Єпископ

* * *

В місяці серпні цього самого року (1951) Владика Андрей проголосив кампанію на екзархальний фонд та видав спеціяльну відозву до вірних Саскачеванського екзархату. Проголошення цеї кампанії було прямо конечністю, бо від її висліду залежало, чи Владика буде міг бодай частинно виконати свої пляни в розбудові молодої Єпархії. У відозві Владика подав плян своєї праці, в котру включив: 1. докінчення будови Інституту ім. Митрополита А. Шептицького; 2. набуття резиденції для єпископа; 3. заснування нових парафій і місійних станиць; 4. удержання священиків; 5. удержання сиротинців; 6. будова домів для старших громадян; 7. радіопередачі, преса; 8. розбудова виховних інституцій; 9. розбудова вакаційних осель для молоді, і 10 — українські католицькі організації. Українці католики Саскачевану зрозуміли благородні цілі свого Владики та щедро відгукнулися на його заклик.

ВЛАДИКА АНДРЕЙ АРХИПАСТИР

До одних з найважніших завдань кожного єпископа — то відвідини парафій та місійних станиць. З уваги на те, що в Саскачевані ранньою весною, пізною осінню, а головно зимою є важко подорожувати через непевну погоду, — Владика Андрей відвідував вірних переважно літньою порою. Часто в неділі та свята відвідував в дві, а то й три парафії в той спосіб, що перед полуднем служив Архиерейську Службу Божу в одній парафії, а пополудні Молебень у другій парафії. — На підстві щоденника, котрий Владика Андрей точно провадить від перших днів на становищі єпископа Саскачевану, — Владика відвідував на рік пересічно 28 парафій та місійних станиць. В часі тих відвідин, кромі Архиерейської Служби Божої та проповідей, Владика благословив наріжні камені церков чи парафіяльних домів та резиденцій, а також посвячував церкви та іконостаси.

До традиційних Архиерейських відправ Владики належали: північна Архиерейська Служба Божа в Навечер'я Різдва ГНІХ в церкві св. апостолів Петра і Павла (на Нютені за Григоріянським календарем, північна Архиерейська Служба Божа в катедрі св. Юра (за Юліянським календарем), що звичайно, була передавана радіостанцією Сі-Еф-Кю-Сі на хвилі 600. В ці різдвяні ночі вірні по просторому Саскачевані, хворі по лічницях, старші та немічні по своїх домах слухали Божої науки, різдвяних побажань з архиерейським благословенням свого дорогого Владики. В ці різдвяні ночі Владика Андрей закликав своїх вірних лучитися в молитвах зі своїми рідними у старому краю та просити новонароджене Дитятко Ісуса про кращу долю для нашої переслідованої Церкви та народу.

До традиційних відправ належала теж Архиерейська Служба в столичному місті Ріджайні в дні 14-го січня (Новий Рік за Юліянським календарем) в церкві св. Василія Великого, патрона парафії. В часі Йорданських свят Архиерейську Службу Божу з водосвяттям відправляв Владика Андрей в Йорктоні, або в Айтуні. Кождого року в страстний четвер Владика відправляв в катедрі св. Юра Архиерейську Службу Божу, в часі котрої освячував миро. Рівнож кождого року в катедрі св. Юра Владика Андрей служив у день Воскресення ГНІХ воскресні богослуження зі св. Літургією та виголошував відповідні проповіди. —

В перших тижнях свого урядування Владика Андрей покликав до життя Єпархіяльну раду священиків, складену з 4 до 6 священиків, а між ними один представник оо. Редемптористів. 18-го вересня 1962-го року Владика Андрей назначив генеральним вікарієм Саскатунської єпархії завідателя катедри св. Юра о. Івана Олійника, що в 1964-тому році був наділений гідністю прелата, а в 1972-му році Верховний Архиепископ Йосиф наділив його гідністю митрата. Такі самі гідности прелата і митрата отримав о. Онуфрій Пасічняк, парох церкви св. Василія в Ріджайні. Трьох священиків, а саме о. В. Івашко, о. Я. Ляшкевич, та о. М. Пилипчук були наділені Верховним Архиепископом Йосифом гідностями почесних крилошан.

Після смерти бл. п. о. Николая Будза, що був єпархіяльним економом, на його місце Владика Андрей назначив ректора Інституту А. Шептицького о. І. Ворону.

Для тіснійшої співпраці зі священиками Владика Андрей уряджував кілька разів у році священичі конференції та обов'язково раз в рік кількаденні духовні вправи (реколекції) для священиків.

З посвячення Катедри св. Юра в Саскатуні. На світлині зліва: Владика Ніл (дещо закритий) о. М. Гринчишин ЧНІ, Владика Андрей — несе св. Тайни, Впр. Митрополит Максим, о. С. Бахталовський ЧНІ та о. В. Івашко.

За час свого єпископського уряду в Саскачевані Владика Андрей висвятив на священиків: двох братів отців Ярослава і Евгена Рудачків, о. В. Обаряника, о. М. Котовича ЧО, о. М. Бзделя ЧНІ, о. А. Музику, о. А. Павлюка, о. Р. Лужного, о. В. Костюка, о. Т. Кравчука ЧНІ, о. Р. А. Кубяка, о. М. Кушка ЧНІ, о. Р. Бойка ЧО, о. Л. Ратушняка ЧНІ, та о. Л. Романова. Рівнож Владика Андрей уділив дияконських свячень о. дияконові С. Куривчакові. Більша частина тих священиків працюють душпастирями в Саскатунській єпархії.

Хоч недостає священиків, Владика старався так пообсаджувати парафії, щоби навіть найменша місійна станиця могла мати душпастирську опіку. Число священиків в Єпархії міняється майже кожного року. Тепер в Єпархії працює 43 священиків, а в тому числі 14 отців Редептористів.

ІНСТИТУТ А. ШЕПТИЦЬКОГО

Після успішної кампанії на екзархальний фонд, Владика Андрей міг переводити в життя деякі свої пляни. Вже в 1952-му році вікінчено будову Інституту А. Шептицького, а в 1953-му році відбулося торжественне посвячення того Інституту. Інститут А. Шептицького — то поважний здобуток для українців католиків Саскачевану. Побудований напроти будинків Саскачеванського університету — він є ідеальним приміщенням для студентів університету. В Інституті може приміститися 70 студентів. Крім житлових кімнат, в Інституті є ще викладові залі, в котрих відбувалися виклади українознавства, розривкова заля, їдальня та, на першій підлозі, каплиця. Були деякі труднощі відносно звільнення Інституту від міського податку; — одначе Владика Андрей звернувся з тою справою до провінційного уряду в Ріджайні й, після затяжних переговорів (двома наворотами), Інститут був звільнений від податку. Слід тут згадати, що в одній з більших кімнат Інституту приміщувався Єпархіяльний музей ЛУКЖК від 1955 року до 1965-го року.

ІНСТИТУТ А. ШЕПТИЦЬКОГО

Черговим прибутком Владики після Інституту А. Шептицького, було закупно будинку в одній з найкращих дільниць Саскатуну, положеного на березі ріки „Полудневий Саскачеван" і, після деякої перебудови — цей будинок став єпископською резиденцією.

БУДОВА НОВИХ БОЖИХ ХРАМІВ

Попри забезпечення українських католицьких парафій та місійних станиць священиками, Владика Андрей звернув спеціяльну увагу на будову Божих храмів, головно по менших і більших містах, в котрих чим раз більше поселювалися українські родини. Вірні, заохочені своїм Владикою, радо бралися до будов гарних і декуди стилевих церков. В багатьох містах, на місці старенських піонерських церков, виростали нові стилеві Божі храми (Принс Алберт, Ріджайна, Канора, Мус Джо, Виньярд, Айтуна). Від створення Саскатунської єпархії збудовано 37 нових церков, закуплено 13, розбудовано 7, збудовано або куплено 16 священичих резиденцій та збудовано або закуплено 15 парафіяльних домів. Зокрема треба відзітити будову парафіяльного дому при катедрі св. Юра вартости пів мільйона долярів. Цей дім відтак названо „Осередок української молоді". В цьому домі є на першій підлозі спортова заля для гри в кошівку, відбиванку, „бедмонтон", а кромі того, цю залю також використовується для різних імпрез як концертів, академій, з'їздів тощо. В підвалі є бенкетова заля, в котрій може поміститися 600 осіб. Кромі тих двох заль, є ще три шкільні кімнати для рідної школи, одна кімната на наради, а біля спортової залі є душі для хлопців і дівчат.

Парафіяльний дім катедри св. Юра „Осередок молоді"

„ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ СВ. ЙОСИФА"

Владика Андрей купив в 1962 р. за $10,000 два і пів акрів землі на північ від катедри св. Юра, на котрих мав бути збудований дім для старших віком та немічних. Для реалізації цього пляну Владика покликав до життя окремий будівельний та збірковий комітет. Бог поблагословив плян Владики, бо вже в 1965-ому році відбулося посвячення того дому, котрий отримав офіційну назву „Дім для старших і немічних св. Йосифа". Ще перед будовою того дому Владика спровадив з Польщі в 1961-му році дві Сестри Згромадження св. Йосифа і при допомозі міністерства іміграції в Оттаві спровадив ще більше Сестер св. Йосифа, котрим Владика передав опі-

(закінчення на 7 стор.)

Відкриття Дому св. Йосифа

ВЛАДИКА АНДРЕЙ НА АВДІЄНЦІЇ В ПАПИ ПАВЛА VI.

25-РОКІВ НА ВЛАДИЧОМУ ПРЕСТОЛІ

(Закінчення з стор. 6)

ку над будинком для старших та немічних. Сьогодні в цьому домі найшли приміщення ті що потребують сталої опіки, яку вони знайшли в особах рідних Сестер св. Йосифа. —

РОЗБУДОВА ВИХОВНИХ ІНСТИТУЦІЙ

Давні будинки Колегії св. Йосифа та Академії Пресв. Серця в Йорктоні не відповідали теперішнім вимогам, — тому коштом, більше як одноко міліона долярів, розбудовано ті дві виховні інституції. При відннові та будові нового крила Колегії св. Йосифа Владика Андрей в кількаденних переговорах з Преосв. Ф. Пококом, Архиепископом Торонта, Монс. МакДоналдом та Братом Робертом — Провінціялом Чину Братів Християнських Шкіл поставив домагання, що:

1. Колегія св. Йосифа має бути все під опікою Єпарха Саскатуну;
2. Саскатунський Єпарх назначує капеляна для Колегії;
3. В приниманню до Колегії мають першенство учні українського походження;
4. Український обряд та дисципліна східньої Церкви все мають бути збережені в колегії;
5. Колегія переходить на власність Єпархії, якщо Брати Християнських Шкіл вийдуть з Єпархії.

Одним зі здобутків Владики Андрея було й те, що на його домагання, при будові двох нових сепаратних католицьких шкіл у Йорктоні в урядових актах вписано, що це є школи для дітей латинського і українського обрядів. В одній з тих шкіл є майже всі діти українського походження, а їх учительками є Сестри Служебниці. —

За порадою Владики розбудовано та поліпшено житлові приміщення для сиріт в сиротинці св. Анни в Айтуні.

Рівнож розбудовано відпустову місцевість „Гору терпінь Матері Божої" біля місточка Кадворт.

ВАКАЦІЙНІ ОСЕЛІ ДЛЯ МОЛОЛДІ

Доцінюючи велику ролю вакаційних осель у вихованні української молоді, Владика звернув спеціяльну увагу священикам та вірним на конечність набуття відповідних площ, на котрих можна б побудувати відповідні приміщення для дітей на час літніх вакацій. На першу таку оселю заходами парафій в Кемсек та Йорктоні закуплено землю над озером „Медж Лейк" та побудовано відповідні приміщення. В десять років пізнійше Клюб Українських Католицьких Професіоналістів та підприємців купив 80 акрів землі недалеко озера „Пайк Лейк" (15 миль від Саскатуну), та передав на власність Саскатунської єпархії для розбудови літньої оселі для дітей. Сьогодні ця оселя має вже 160 акрів землі, багато будинків, а що найважнійше, серед чудової природи має найбільший штучний басейн до купання в Саскачевані. В тих двох оселях кожного року понад кілька соток дітей вівтарних дружин, рідно-шкільної молоді, Пласту та СУМ-у проводять гарно і корисно час літніх вакацій.

РАДІОПЕРЕДАЧІ, ПРЕСА ТА ПУБЛІКАЦІЇ

Владика Андрей є одиноким українським канадським єпископом, що не має власної офіційної газети (Едмонтон — „Українські Вісті", Вінніпег — „Поступ", а Торонто — „Наша Мета"), тому мусить користати з послуг „сусідських" „Українських Вістей", в яких поміщує свої офіційні розпорядження. Протягом п'ятьох років появлялася в Українських Вістях „Сторінка Саскачевану", але з технічних причин її залишено. З публікацій слід згадати: Брошури, видані Централею Українців Католиків Саскачевану з нагоди першого року та в 20-річчя існування Саскачеванського Екзархату, „Ювілейну Книгу Українців Католиків Саскачевану", видану з нагоди Золотого ювілею провінції Саскачевану, „Шематизм", виданий в десяту річницю існування Саскатунської єпархії, в якому поданий матеріял про тодішній стан нашої Церкви в Саскачевані. „Ювілейна Книжка", яку видано 1962-го року з нагоди Золотого ювілею української католицької парафії св. Юра в Саскатуні. Кромі того багато парафій видають постійно парафіяльні бюлетені.

Відносно радіопередач, — то це мабуть найслабша ділянка Саскатунської єпархії. Вправді спочатку існування епархії майже кожного тижня були півгодинні передачі на французькій радіостанції, що їх приготовляв Преп. Брат Методій зі студентами Інституту А. Шептицького, але згодом, з браку фондів їх залишено. За те кожного року Централя Українців Католиків Саскачевану надає півгодинну різдвяну передачу, в котрій Владика Андрей складає різдвяні побажання для своїх вірних та всьому українському народові.

ВЛАДИКА АНДРЕЙ ТА УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Ставши першим єпископом Саскачевану, Владика Андрей звернув спеціяльну увагу на українські католицькі організації, бо вірив, що ті організації можуть бути допоміжними в розбудові молодої Єпархії.

Першого року існування Єпархії Владика Андрей скликав перший Єпархіяльний з'їзд, на котрому вибрано перші управи: Централі Українців Католиків Саск., Братства Українців Католиків, Ліги Українських Католицьких Жінок та Українського Католицького Юнацтва. Від того часу Владика Андрей не лише, що брав участь у з'їздах чи всеканадських Конгресах, але старався бути приявним майже на кожному засіданні Централі Українців Католиків, з увагою прислухувався звітам складових організацій Централі та радо давав вказівки і поради.

За ініціятивою та благословенням Владики повстали: студентська організація „Обнова" при Інституті А. Шептицького, „Об'єднання українських католицьких учителів", що мало великий вплив на діяльність „Асоціяції учителів української мови в Саскачевані", Клюб українських католицьких професіоналістів та підприємців в Саскатуні, український відділ Лицарів Колюмба ім. Слуги Божого Митрополита А. Шептицького в Саскатуні, український відділ Лицарів Колюмба ім. першого Єпископа українців католиків Канади — єпископа Ісповідника Н. Будки в Ріджайні та український відділ Лицарів Колюмба ім. о. Деляре — ЧНІ в Йорктоні. В 1970 році за благословенням Владики Андрея засновано „Раду мирян українських організацій міста Саскатуну", в котру ввійшло понад тридцять світських організацій. Завданням „Ради мирян" є допомогти нашій Помісній Церкві завершити її патріяльхальним устроєм. „Рада мирян" тісно співпрацює з Централею українців католиків Саскачевану.

Владика Андрей причинився дуже багато до пожвавлення діяльности українських католицьких організацій, та з уваги на обмежене місце можна лише сказати, що Владика Андрей зумів найти завжди вихід навіть у найбільших складних проблемах деяких організацій.

Для тіснійшої співпраці з вірними Владика покликав до життя т.з. „Єпископську раду світських мирян", яку час від часу скликає на наради.

Як вже була згадка, в 1955 році в Інституті А. Шептицького був відкритий Єпархіяльний музей ЛУКЖК, а в 10 років пізніше Владика відновив старий будинок „Просвіти", що належав до катедральної парафії св. Юра, і в ньому примістився Єпархіяльний музей, що тоді вже начисляв понад одну тисячу експонатів. Сьогодні після набуття в минулому році збірки (понад вісімсот) українських вишивок той музей можна зараховувати одним з найбагатших українських музеїв в Канаді, якщо йдеться про вишивки.

В 1956-му році сталася ще одна важна подія в історії Української Католицької Церкви в Канаді, а саме в тому році рішення Апостольської Столиці три канадські екзархати ССходньої Канади, Західньої Канади та Саскачеванський піднесено до ступеня Єпархії, а Манітобський Екзархат до ступня Вінніпезької Архиепархії та Митрополії цілої Канади. Владика Андрей став першим офіційним Єпархом новоствореної Саскатунської єпархії.

ВЛАДИКА АНДРЕЙ — ГІДНИЙ ПРЕДСТАВНИК САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Кожний Єпископ є представником своїх вірних у своїй Єпархії. Він приймає визначних церковних і світських достойників, він як офіційний представник Єпархії бере участь в різних державних і церковних імпрезах. не лише в Саскачевані, чи в інших Канадських осередках, але й поза границями Канади.

З церковних достойників були гостями Владики Андрея Апостольські Делегати в роках 1958, 1965, та в 1971! в 1957-му році відвідали Владику Архиепископи І. Бучко та Г. Букатко. Архиепископ Букатко вдруге відвідав Владику Андрея в 1970-му році. В 1960-му році гостив в Саскатуні Владика І. Прашко з Австралії, а в 1972 р. Архиепископ Владика Величковський. Найбільш Достойним Гостем не лише Владики Андрея, але й всього Саскачевану був Верховний Архиепископ Йосиф (Сліпий)) в 1968-му та в 1973-му роках.

Безперечно дорогими гостями Владики Андрея були Митрополити Владика Максим та Владика Амвросій, як також канадські та американські Владики з нагоди різних Конгресів чи єпископських конференцій. Рівнож Владику Андрея відвідували чільні провідники світських українських організацій та установ. Навряд чи вдасться вичислити ті всі конференції з'їзди та конгреси, в яких Владика Андрей протягом 25 років свого єпископства брав участь. Можна лише згадати, що кожного року Владика Андрей брав участь в конференціях католицького Єпископату — побільш і й часті в Оттаві, в конференціях українського Єпископату Канади і Америки; участь у Вселенському Соборі в Римі в роках 1962 і 1964-му; участь в посвяченню Собору св. Софії та синоді Українського Єпископату в Римі в 1969 р.

Разом з єпископами Канади та Верховним Архиепископом Йосифом — Владика Андрей брав участь в Евхаристійному Конгресі в Боготі, в часі котрого від Українського Єпископату разом з Кардиналом Йосифом та 25 єпископами латинського обряду Владика Андрей був в асисті Святійшому Отцеві в часі св. Літургії. В часі тоїж Літургії Владика Андрей брав участь у свяченню 160 священиків та 40 дияконів.

Кромі церковних конгресів чи конференцій, Владика Андрей брав участь в різних світських з'їздах і Конгресах як Централі Українців Католиків Канади та Комітету Українців Канади, на котрих часто виступав з привітами та промовами. Владика Андрей брав також участь в бенкетах як бенкеті в честь ґубернатора Канади Р. Мічевера, ґубернатора Саскачевану д-ра С. Воробця, генерала летунства О. Романова, в бенкеті в честь Блаженнійшого Кардинала Йосифа, з нагоди 40-річчя організації БУКК, 60-річчя Сестер Служебниць в Канаді, 75-річчя поселення українських піонерів у Канаді, в часі котрого Владика Андрей вручив всім заслуженим піонерам похвальні грамоти як, також в багатьох інших бенкетах із різних нагод та ювілеїв (консекрації єпископів, ювілеї єпископів, архиєпископів та митрополитів).

Гідної уваги акцією Владики, що був духовним опікуном Всеканадської Централі Українців Католиків в часі від 1958 до 1961 були заходи про звільнення тодішнього митрополита Йосифа (Сліпого) з сибірського заслання. Президія Централі вислала відповідні письма до всіх сенаторів Канади, міністрів канадського уряду, прем'єра Канади, як також до деяких чільних провідників, членів Об'єднаних націй, в котрих представлено жахливу долю Української Католицької та української Автокефальної Православної Церков в Україні, як також зверналася до них із проханням про інтервенцію про звільнення з Сибіру, одинокого живого українського католицького Архиєпископа та Митрополита Йосифа (Сліпого). У відповідь на ці листи Централя отримала багато позитивних та співчуваючих листів. —

Інтронізація Владики Андрея в Саскатуні: Проповідає ВІПреосв. Митрополит Максим

СВІТЛА І ТІНІ ВЛАДИКИ АНДРЕЯ

Виглядало б, що Владика Андрей мав лише світлі моменти та успіхи в його життю — та воно так не було. Навіть батько малої родини не все може всім членам родини догодити і часто і з малих причин повставали в родині жалі та нарікання. Важко було Владиці задовольнити бажання всіх парафій. Були теж і деякі розходження між Владикою і деякими його співробітниками, що було причиною його журби. Бути в сьогоднішних часах єпископом, то означає нести важкий хрест відповідальности, бути приготованим на всякі неприємности та бути готовим понести навіть найвищу жертву.

Болючою втратою для Владики Андрея була смерть десятьох священиків, серед яких був близький співробітник Владики, єпархіяльний економ бл. п. о. Н. Будз.

Кромі того Владику Андрея стрінули ще й особисті терпіння. В 1966-му році наслідком нещасливого випадку була зломана кістка в клубі, — наслідком чого Владика через якийсь час мусів лежати в лікарні, а пізнійше мусів опиратися на палицю. В часі тогож самого року 22 листопада помер батько Владики, а в три роки пізніше 1969 р. 22 XII померла мама.

Втрата обоїх родичів в так короткому часі болюче відбилося на душі Владики. Туга за померлими батьками та важка праця в Єпархії були і причиною першої серцевої атаки в дні 30 XI. 1971. Владика перебув в лікарні св. Павла в Саскатуні до 8 січня 1972. Того року, вперше за 21 років, не чули хворі по лікарнях, та вірні по розлогому Саскачевані різдвяної Служби Божої, надаваної з катедри св. Юра кожного року по радіо, не чули й різдвяної проповіди та різдвяних побажань свого Владики, бо в таму часі він лежав хворий в лікарні. Сім днів, після виходу з лікарні, Владика Андрей мав другу серцеву атаку, тим разом дещо легшу, після чого перебув у шпиталі до 26 січня. Вийшовши з лікарні, Владика поїхав до Торонта до родини на відпочинок. Повернувшись з Торонта, Владика Андрей і надалі виконує свої важкі єпископські обов'язки. —

ЗАКІНЧЕННЯ

З перспективи 25 років розглядаючи многогранну працю Владики Андрея, можна сказати, що багато з його плянів та задумів було виконано, ба що більше, Владика осягнув у тому часі багато більше, як сподівався. Безперечно важним чинником у праці кожного єпископа, в кожній єпархії — то священики та вірні, їхня жертвенність, їхня свідомість співвідповідальности за успіх всієї праці в Єпархії. В тій статті не подано взагалі імен світських співробітників Владики Андрея, а то тому, що при вичислюванні імен можна легко декого пропустити, щоб об до для незгаданих вірних кривдою. Недотягнення в цьому дописі, як також доповнення про працю парафій та організацій, з поданням імен світських діячів, можна буде справити та доповнити в історії Саскатунської єпархії з нагоди її 25-річчя, що припадає за три роки.

Тепер перед українцями католиками Саскачевану є день 17 червня, — що в ньому Владика Андрей святкує 25-річчя своєї єпископської діяльности, в тому 22 роки як Ієрарх Саскатунської єпархії. В дні 17 червня ми докажемо нашою участю в тих святкуваннях перед державними та духовними достойниками, як шануємо Владику, що через 22 роки свого трудящого життя посвятив для розвитку нашої Єпархії, як ми шануємо нашу Церкву і як ми шануємо самі себе. —

НА МНОГІ ЛІТА ДОРОГИЙ НАШ ВЛАДИКО

ВЛАДИКА АНДРЕЙ ЗІ СВОЇМИ ДУХОВНИМИ СПІВРОБІТНИКАМИ. — В першому ряді зліва на право: о. ігумен М. Кучмяк ЧНІ, о. митрат О. Гасічник, о. радник Н. Будз, о. В. Сорока ЧСВВ (проповідник реколекцій), Владика Андрей (єпарх), о. митрат І. Олійник, о. крилошанин Я. Ляшкевич, о. декан П. Криворучка; у другому ряді о. В. Василишин, о. А. Хорунжий, о. Л. Рамач, о. д-р Г. Миколів, о. крилошанин М. Пилипчук, о. М. Шевчук, о. А. Кравчук ЧНІ; у третьому й четвертому ряді: о. Р. Лужний, о. І. Кобеляк МСФ, о. А. Щеснюк, о. Р. Музичка ЧНІ, о. В. Обаряник, о. І. Ворона, о. І. Сирота ЧНІ, о. М. Щудло ЧНІ, о. В. Фляк, о. Р. Гоменко, о. Е. Тремблей ЧНІ; у п'ятому ряді: о. К. Кухарик, о. А. Музика, о. Д. Сайко, о. крилошанин В. Івашко, о. д-р С. Гарванко. Немає на світлині: о. С. Адамяк, о. П. Гардибала, о. В. Костюк, о. В. Осадець, о. Юник ЧСВВ. Знимка зроблена в 1971-му році в часі священичих реколекцій Від того часу наступили певні зміни, бо померли о. Н. Будз та о. А. Щеснюк, рівнож Владика прийняв нових священиків о. Гронського та о. Б. Губаля.

Теперішній склад Централі Українців Католиків Канади, серед котрого є майже дев'ятьдесять відсотків найблищих світських співробітників Владики Андрея: від початку проголошення Екзархату та відтак Саскатунської єпархії: Перший ряд зліва: Д. Боднар — президент Кр. Управи УКЮ, д-р М. Ф. Стадник — президент Кр. У. БУКК, пані Анна М. Баран — секретар Кр. У. Централі, В. Поділюк — президент Кр. У. Централі, Владика Андрей Єпарх і Духовний опікун Кр. У. Централі, д-р С. Потоцька — президент Кр. У. ЛУКЖК, судля А. Кіндред, судля Б. Л. Корчинський — члени Централі; другий ряд: О. Бойко — секретар К. У. УКЮ, Л. Богун, Е. Саранчук — секр. К. У. ЛУКЖК, Т. Баран — секр. К. У. БУКК, судля М. Вавриков з Вінніпегу, А. Бабій, С Фещук, К. Гнатюк; третій ряд п-ство Д. Гавриш, Л. Кобринська, А. Кіндред, В. Ратушняк, А. Жук, П. Воробець; четвертий ряд: судля М. Батен, Є. Гереська, Н. Зварич, М. Стадник та Ю. Петришин.

У неділю, 17-го червня 1973 Саскатунська єпархія торжественно відзначить СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ АРХИЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ ВЛАДИКИ АНДРЕЯ

Будьмо приготовані до участи в торжественних ювілейних святкуваннях у Саскатуні! — Централя Українців Католиків, Саскатунської єпархії

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

К. К.

В КИЄВІ

Другого дня була неділя. За Юліянським календарем то була неділя Всіх Святих. Наші туристи вибираються в подорож до Канева відвідати могилу Тараса Шевченка. Тому, що я там був уже перед двома роками, я сказав, що туди не поїду. Але мені станула перед очима могила Тараса Шевченка в Каневі, на березі Дніпра, висипана високо на горбі, щоб „було видно, було чути, як реве ревучий". На могилі високий хрест. Як я був там попереднього разу, ми вийшли на могилу, окружили її, склонили голови й, хто хотів, молився в душі за Тараса Шевченка тай за кращу долю України. Недалеко могили є музей Тараса Шевченка. Звідтам доносилися звуки Кобзаревих пісень: „Реве та стогне" та „Заповіт", які грано із пластинок. Відтак ми пішли до музею й оглянули музей із пам'ятками по Шевченкові. А є їх там багато й є що оглядати.

Цього року, як наша група вибиралася до Канева, я вирішив піти до церкви. Встав я вранці й десь в осьмій годині вийшов на вулицю й питаю прохожого, куди йти до церкви. „От ідіть туди прямо, а там зверніть на право й побачите велику церкву. То собор св. Володимира" — сказав він. Прийшов я до церкви. Церква велика, гарно розмальована але, може, на мою думку, троха занадто модерно. (Собор св. Володимира в Києві розмальовував славний російський маляр Віктор Васнецов. Цього року минає якраз 125 років від його народження. — Ред.) В очі впадає образ Божої Матері з Дитиною Ісус над головним престолом. Який то гарний образ! Христос та Божа Мати виглядають неначе живі особи. Ліворуч, під копулою на образі представлений Ісус у Оливному Городі на молитві перед Страстями. Картина така гарна й захоплююча, що навіть, як щоб хтось не хотів молитися, то мусить молитися, як подивиться на Христа, заглибленого в молитві.

Після оглянення церковних розмалювань, дивлюся на вірних у церкві. Люди стоять гуртками. Одні моляться, а інші вертаються з одного місця на друге й оглядають образи. Підійшов я наперід, бо хотів побачити де служать Службу Божу. Хор якраз зачав співати „Святий Боже". Службу Божу служать не при головному престолі, але я не міг відкрити, де її служили.

На боці стоїть гурток жінок. Священик сповідає. Підходять усі до скринки, високої на прибл. 4 стопи, кладуть голову на ту скринку, священик накриває голову епітрахилем й сповідає поодиноко всіх, що туди приходять.

На другій стороні церкви одна жінка замітає підлогу, а друга стріпує з пороху килим й направляє його, ще інша витирає з пороху образи. Люде підходять до тетраподу й цілують образ, а інші люди ходять із тацою, підходять до людей й наставляють тацу за пожертвою. Я дивився на те все й думав собі, чи не було кому навчити тих людей, як мають поводитися в часі Служби Божої? Нема тої поваги та побожности, що є в нас у часі Богослужби. Та то мабуть така побожність панує в усіх російських церквах й її перейняли наші люде тай практикують в Україні. Служба Божа вже кінчиться. Я вертаюся до дверей й хочу виходити з церкви. При виході я завважив посередині церкви престіл. Якраз тут священик кінчив Службу Божу. Співаки окружили його півколесом і співали. Служба Божа скінчилася й священик відійшов від престолу.

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Bazil Budnitsky otherwise known as William Budnisky of 12136 - 46 St., Edmonton in the Province of Alberta, plumber, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, to change of name as follows:

1. For a change of my name to William Budnisky.

Basil Budnitsky
Signature of applicant — legal name in full.
William Budnisky

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню, Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ПОШУКУЮ

• ПОШУКУЮ чесного, здорового мужчини, у віці між 60-64 років життя, з яким хочу ділити дні мого життя. Я в таких самих роках. Листи слати до „УВістей" під „Е.Р."

• ПОШУКУЮ ІВАНА ВОЗНИКА, сина Франка, з Байковець, пов. Тернопіль, що виїхав до Канади в 1928 р. Він працював зразу на залізниці Сі-Пі-Ар в Алберті.

Його самого, або хто знав би його адресу, або його долю, прошу ввічливо написати на адресу:
Trofym Fulka, 11222 - 103 St., Edmonton

Вибираємо першого ...

(продовження з стор. 4.)

почали викрикувати, що агітація на залі заборонена. Я думав, що мій вчинок взяли за агітацію, і скоро сів на своє місце, щоб мене не викинули за двері. Я потім зрозумів, що той крик не був проти мене, але проти М. Миськова, що, зрікаючися, казав голосувати на М. Лучковича. Певне, що цей крок П. Миськова мав свій вплив на виборців. При підрахунку голосів М. Лучкович одержав поважну більшість голосів. Перший крок був зроблений ...

Зближався вирішальний день 14 вересня. У Новому Києві в той час були ще залишки давніх русофілів. М. Лучкович, працюючи в нас учителем, не раз встрявав із ними в спори. Ми тепер боялися, що вони будуть голосувати за його противником. Наш страх показався неправильний. Крім декількох таки „наших", всі голосували на М. Лучковича.

У день виборів була дуже погана погода. Того року осінні дощі почали падати раніше, у день виборів зразу падав дощ, а після обіду почав падати сніг. Дороги розмокли, розкисли. Тяжко було кіньми поїхати до приміщення, де голосували. Треба було автомобілів, хоч кілька, щоб привозити й відвозити виборців. Бо багато наших людей ще й сьогодні трактують вибори маловажно. Покійний Василь Юськів мав автомобіль. Він цілий день возив виборців і постійно доливав води, щоб не спалити мотора. Я мав тоді також автомобіль, яким дуже гордився. Та я не міг возити виборців, бо мусів сповняти службу агента на місці голосування. Та знайшовся молодий хлопець П. Тимчук і він моїм автомобілем возив цілий день виборців. Ще був хтось із Вегревил з автомобілем, але не пригадую хто. Хоч возили ми своїми автомобілями, але журилися чи веземо ми таких, що їх варта везти, чи може радше загубити їх десь у болоті!

Вислід голосування у нас був кращий, як ми сподівалися. Телефонів тоді не було. Треба було їхати до Вегревил, щоб дізнатися про загальний вислід голосувань. Покійний В. Юськів згодився поїхати своїм фордом до Вегревил. Нас п'ять, взявши високі гумові чоботи, непромокальні плащі, та декілька лопат, вирушили в дорогу. До Вегревил було всього 12 миль і за півтора години ми були на місці. Тут ми довідалися, що матимемо першого посла українця до канадського парляменту. Радощам не було кінця. Ми цілувалися й плакали з утіхи. Наш шофер на радощах десь собі вихилив одну другу чарку й силкувався держатися рівно на своїх неслухняних ногах. Не помогли просьби, щоб він дозволив мені, або П. Тимчукові вести автомобіль. „Що, ви невірні Томи, — говорив розрадуваний Василь, в такому настрої, як нині, я готов переконати вас, що не тільки переїду болото між Вегревилом і Новим Києвом, але своїм фордом перевезу вас через Атлянтийський океан. І ми рад-не-рад мусіли згодитися, що покійний Василь був гарячковий. І на диво, дому ми заїхали скорше, як передтим до Вегревил.

Від того радісного дня промине незабаром пів сторіччя, але пам'ять про першого посла, українця, шляхетного любимця нашого народу — пок. М. Лучковича не затреться ніколи.

Василь Стеблик

Невдалий державний переворот у Греції

Група грецьких старшин воєнної маринарки плянувала перевести в Греції державний переворот й усунути від влади теперішний уряд, складений виключно з військовиків. Старшини задумували покористуватися трьома воєнними суднами й примусити уряд до уступлення. Одначе заговір викрито завчасу й заговірників арештовано. Докладного числа арештованих ані подробиць плянованого перевороту досі не подано.

У зв'язку з викриттям заговору одно грецьке воєнне судно 2,500-тонний винищувач „Велос", який брав участь у морських маневрах НАТО на Середземному морі, залишив маневри й заплив до італійського порту Неаполю, де командант судна Н. Паппас та 30 старшин і моряків попросили права азилю, яке й дістали.

ЗВІЛЬНЮЮТЬ ПОЛОНЕНИХ

Ізраїль звільнив минулого тижня 56 сирійських та ливанських воєнних полонених в заміну за звільнення трьох ізраїльських військових пілотів, що їх літаки зістрілено над територією Сирії та ізраїльського араба-друза, що був засуджений на 23 роки тюрми за шпигунство в користь Сирії. Брат звільненого араба є ґенералом у сирійській армії. Звільнені ізраїльські пілоти нарікають, що в часі полону сирійські вояки, що їх сторожили, тортурували їх та докучали їм.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Королівські заручини

Канцелярія королевої Єлисавети проголосила, що дочка Єлисавети й князя Филипа 22-річна княжна Анна заручилася з поручником Марком Філіпсом, 24 літним сином багатого землевласника. Тепер він служить в англійській армії. Королівське весілля відбудеться в листопаді. Княжна Анна є четвертою кандидаткою до англійського королівського трону. Про будуче вінчання княжни Анни з молодим англійським офіцером писала європейська преса вже від довшого часу. Тепер прийшло офіційне підтвердження поголосок.

Повірте мені

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Лишаю цю убогу оселю — останнє пристановище її нещаливих мешканців і їх хрести й прямую на узлісся; там трохи відпочиваю, занурений в тяжке роздум'я і знову продовжую свою дорогу. В Золотоноші на залізниці натрапив на стрілочника. Ризикнув попросити у нього щось поїсти, — може має якогось сухаря. Він спершу розпитав хто я є й куди йду. Потім, на моє приємне здивовання, дістав торбину пшеничного зерна і насипав мені фунтів зо два в кишені. Разом з тим порадив мені на який вантажний потяг треба нишком скочити, щоб доїхати скорше до Мехедівки. Я підкрався до того потягу з поля і пильнуючи, щоб мене ніхто не помітив, забрався у відкритий пульман з вугіллям, де й приховався під бортом. Там же зразу й заснув, не чув як і потяг рушив. Проснувся вже в дорозі від грюкоту вагонів, коли ротяг їх підемикнув під колійовий ухил. По навколишній місцевості я зорієнтувався, що Мехедівку не проїхав, але вже незабаром до неї під'їдемо і приготовився до невідомости: чи зупиниться цей потяг на станції Мехедівка і я, крадькома, з нього вилізу чи може доведеться вистрибувати з нього на ходу. Знову, на мою удачу, потяг зупинився перед станцією біля закритого семафора і я безпечно з нього виліз та поспішив до станції.

Знайшов я на станції ту контору, в якій провадилася вербовка робочих на метрострої Мені запропонували виказатися документами і я пред'явив „свою" метрику. Підробки не помітили і запитали звідки я є і чи не належу до категорії репресованих. Я приховав від них свій дійдійсний стан, а сказав, що походжу з незаможних селян і совєтською владою не є переслідуваний. Тоді урядовець послав мене до лікаря на перевірку моєї здатности до роботи. Після лікаря зареєстрували мене в списки, відібрали метрику, а взамін дали довідку та видали 6 рублів на прожиття.

Запитав я — коли від'їдемо. Відповіли мені, що коли набереться 600 чоловік і запропонували чекати біля вагонів, що стояли вже приготовані для цього транспорту, або вибірати місце біля станції, де мені більш до вподоби.

Вийшов я з приміщення контори і в першу чергу кинувся шукати свого приятеля Андрія, з яким я ходив до радгоспу й залишив був його тут. У нього залишився мій клунок з білизною і він приобіцяв чекати мене тут, доки я повернусь з роздобутків метрики. Але як його знайти у тій масі чоловіків, що вкрили собою усю площу станції і її околиць; не лежать лише на коліях. Уся ця маса, так як і я, чекають порятунку від голодової смерти виїздом на метрострой до Москви. Кожний прагне, як би скоріше від'їхати з цього пекла. Але від'їзд затягнувся на кілька тижнів, бо урядовці ніяк не можуть укомплектувати тданспорт з 600 робітників. Доки навербують кілька десятків за день, а за той час половина тієї кількости, помре біля станції, що вже прийняті до роботи й чекають виїзду. Валяються люди як трупи на пероні, в кущах акації пристанційної посадки та поміж коліями біля вагонів очікуваного транспорту. Кожного дня приїздять санітари двома підводами, забірають два-три десятки померлих на вози й кудись відвозять. Тих, що не померли, але вже не тримаються на ногах також відвозять невідомо куди, — правдоподібно до тієї ж ями, що й померлих. Кожен хто не втратить свідомість намагається триматись якось на ногах під час приїзду санітарів, щоб не попасти на їхнього воза, а потім у яму. Ті, що не в силі підвестися на ноги, просять інших, щоб їм допомогти встати. По всіх цих людях плазують воші і вигризають рани на шкірі, яка ще лишилася на кістяках. Дехто пробує ще боротися з тою нечистю, пороздягалися до гола й товчуть їх. Але як їх виведеш, коли їх така маса, що здається й пісок біля колії шелестить від них. Ні мила, ні умивальні, ні пральні — нічого такого немає і не могло бути. Лише один клозет для крайніх потреб розпускає на станції сморід, бо туди й близько не можна підійти від бруду та амоніячної й сірчано-водневої задухи.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Буде створена Канадська агенція для продажу яєць

Спори та непорозуміння відносно продажу яєць із Манітоби до Британської Колюмбії буде ладнати незабаром новостворена Канадська агенція для продажу яєць.

Канадська агенція для продажу яєць буде призначувати поодиноким провінціям, кілько яєць вони можуть продати й кілько яєць кожна провінція може закупити. Ця агенція буде теж вирішувати, кілько курей можна буде продавати до інших провінцій.

В ПЕРСІЇ ВБИЛИ АМЕРИКАНЦЯ

В столиці Персії Ірані невідомі справники застрілили 42-річного американського полковника Л. Гавкінса, як він вийшов з дому, в якому жив зі своєю дружиною. Гавкінс належав до групи 550 американських старшин, що прибули до Персії, щоб обзнайомити перських вояків з новим військовим устаткуванням, що його Персія закупила в США за два мільярди долярів.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Дрібні оголошення

• Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron
Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ТРЕБА ПРОДАВЦІВ ДО „РІЛ ЕСТЕЙТ"

Нам потрібно вісім чоловіків або жінок для продажу реальностей в нашому новому відділі „Терра пляза бренч". Хочете бути незалежним працівником та працювати в підприємстві де ви самі встановлюєте вашу платню?
Ми вас вишколимо до того. Наші менаджери не змагаються в продажеві з нашими продавцями. Вони співпрацюють з ними.
Для довірочного інтерв'ю дзвоніть до менаджера від продажей Нік Ділялло (Nic DiLallo) на ч. 476-3351.

UNITED TRUST COMPANY
12920 - 97 St. Edmonton, Alberta

Посилаю ——— на передплату “Українських Вістей”

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

Ім'я і

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)